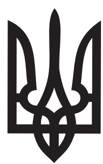
СУБОТА, 15 ЛИПНЯ 2006 РОКУ ■ № 129 (3879)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Металургійні метаморфози

Завтра в Україні відзначать День металурга

Ця професія за минуле сторіччя пережила цілий цикл перетворень. Від неприбуткової чорної роботи в часи царської Росії до високооплачуваної і почесної в СРСР. Робітник, що дає плавку, став героєм радянської епохи. Нехай цей героїзм і був перебільшений офіційною пропагандою, однак це був один з символів того часу, що ввійшов у історію.

У період перебудови, коли українська металургія перетворилася на руїну, професія металурга знову стала нереспектабельною. Багато хто з нас був свідком того, як штучно банкротили заводи, продавали їх за копійки, а виробництво тим часом стояло. Цей простій і безгрошів'я, що настало за ним, покалічило життя багатьох людей. Сьогодні металургія відроджується. Підтвердження тому — продаж металу і виробів з нього. Це одна з основних позицій експорту України.

До речі, недавно указом Президента це свято було перейменовано на День працівників металургійної і гірничодобувної промисловості.

В Українському домі відкрито першу загальнонаціональну фотовиставку «Люди металу», присвячену Дню металурга. Тут представлено художні роботи журналістів фотоагентства PHL, зроблені ними впродовж 2005—2006 років на українських металургійних підприємствах

На знімку: *Дніпропетровський трубний завод, 2006 р.*

Фото Володимира ГОНТАРЯ (PHL).

■ НОВИНИ

Хлібні мільйонери

Аграрники Одеської області намолотили мільйон тонн зерна. Це не межа. За словами першого заступника начальника управління сільського господарства і продовольства облдержадміністрації Івана Панчишина, зернові поки що обмолочено на третині площ. За прогнозами, аграрники зберуть 2 мільйони 270 тисяч тонн хлібних культур, **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Головний білоруський опозиціонер поїде у колонію

Лідера білоруської опозиції Олександра Козуліна суд Московського району Мінська засудив до 5,5 року позбавлення волі. Про це повідомила дружина засудженого Ірина. За її словами, Олександр Козулін відбуватиме строк в колонії загального режиму. Як повідомляє РІА «Новости», судове засідання проходило без журналістів. На початку суддя попросив пресу залишити зал.

Адвокат опозиціонера Ігор Ринкевич заявив, що захист має намір оскаржити рішення суду. Він вважає, що вono дуже жорстке, і не визнає провини за своїм підзахисним. Держобвинувач вимагав засудити Олександра Козуліна до шести років позбавлення волі. Опозиціонера звинувачували в хуліганстві, організації групових дій, що грубо порушують громадський порядок і пов'язані з явною непокорою законним вимогам представників влади, **передає УНІАН.**

Багатодітні матері оголосили голодовку

У Севастополі матері багатодітних сімей, які самовільно заселилися в квартири підрозділу Внутрішніх військ МВС України, оголосили безстрокову голодовку. Про це заявила Олена Глушакова — одна з матерів, що самовільно заселилася разом із сім'єю в таку квартиру.

Нагадаємо, що у серпні минулого року мати чотирьох дітей, прописана у кімнаті площею 9,2 кв. м комунальної квартири, самовільно зайняла трикімнатну квартиру в під'їзді, що пустував. 10 днів тому ще дві сім'ї самовільно заселилися в квартири. Серед тих, хто вселився, також мати вісьмох дітей (семеро з них неповнолітні) Наталія Дьякова, якій указом Президента України від 26 червня було присвоєно звання «Мати-героїня», та мати шістьох дітей Олена Гусакова, яка 16 років прагне покращити житлові умови. За даними Севастопольської міської державної адміністрації, сьогодні у місті 390 багатодітних сімей стоять у черзі на отримання житла.

Водночас керівництво підприємства «Севастопольбуд» має намір звернутися до суду з приводу самовільного заселення трьох багатодітних сімей у квартири, збудовані для військовослужбовців, **передає УНІАН.**

КОРОТКО

■ Підприємства транспорту України в І півріччі збільшили перевезення вантажів на 2,2% — до 400,6 млн. тонн (Держкомстат).

■ Інтерпол передав СБУ екстрадованого з Іспанії громадянина України, якого звинувачують у шахрайстві.

■ 15 серпня в Україні відбудеться перший відкритий аукціон із продажу коштовностей з Державного фонду коштовних металів і каміння.

■ Тарифи на водопостачання та водовідведення в Києві буде підвищено. Відповідне рішення прийняла Київрада.

■ Під Києвом поверхню чотирьох ставків на річці Нивка забруднено нафтопродуктами загальною площею близько 1,5 кв. км.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Депутати взяли тайм-аут. Пікетувальники — ні

Ранкове засідання 14 липня

У п'ятницю Верховна Рада планувала сформувати склад комітетів та спеціальні контрольні комісії. Однак ранкове засідання закінчилося, ледь розпочавшись.

Як зазначив Голова Верховної Ради Олександр Мороз, станом на четвер чотири фракції подали свої пропозиції стосовно формування комітетів, проте фракція БЮТ невдовзі свій документ відкликала. У зв'язку з цим глава парламенту зазначив, що формування комітетів та їх персональний склад не має жодного відношення до поділу Верховної Ради на опозицію й коаліцію, та висловив сподівання, що пропозиції про склад комітетів подадуть усі фракції. «Формування комітетів — це підбір депутатів за зрозумілими пропорціями на основі закону за їхньою професійною ознакою і за їхнім бажанням працювати в тому чи іншому секторі законодавства», — сказав він. Верховна Рада планує повернутися до розподілу депутатів по комітетах у вівторок.

(Закінчення на 2-й стор.).

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

■ Верховна Рада України розпочне роботу (понеділок) з Погоджувальної ради парламентських фракцій.

■ У рамках благодійної акції «Подаруй дитині майбутнє» відбудеться відкриття виставки ляльок у вбраннях від відомих представників української і російської еліти.

■ Відбудеться прес-конференція, присвячена благодійній акції «Серце, не спи», яка стартувала ще 4 грудня 2005 р. Мета акції — привернути увагу громадськості до проблеми дитячих серцевих захворювань.

У понеділок, 17 липня, о 17.00 у приміщенні редакції газети «Голос України» відбудеться «круглий стіл» на тему «Судово-правова реформа: нагальні потреби і перспективи реалізації».

Акредитація за редакційними посвідченнями.
Адреса: вул. П. Нестерова, 4.
Телефон для довідок — 456-92-11.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Моя освіта — це 80 років життя

Коли слухаєш радіо або читаєш пресу, дивуєшся: скільки безглуздих розмов точиться навколо української мови! Але ніхто не згадує, що мова, як і життя людини, дана не Конституцією, не Верховною Радою, а Всевишнім і закріплена ще в утробі матері. І ніхто не має права змушувати людину розмовляти, читати або писати тією чи іншою мовою. Все це кожен вибирає сам.

А російську мову, безумовно, потрібно поважати. Коли, приміром, хата горить, хто першим біжить пожежу гасити? Сусід! І стає неважливим те, якою мовою він говорить.

І, завершуючи свого коротенького листа, хочу зауважити, що вищої освіти я не маю. Моя освіта — це 80 років життя.

П. ІСАЙКО,
учасник Великої Вітчизняної війни, інвалід І групи.

Одеса.

■ ФОТОФАКТ

У національному історико-культурному заповіднику «Чигирин» завершився IV міжнародний симпозіум гончарів, де майстри з Черкащини, Київщини, Львівщини, Запоріжжя, Івано-Франківщини та з країн Західної Європи працювали над витворами з глини під девізом «Гетьманський сервіз».

На знімку (справа наліво): **наставник-кераміст з Чернівецької області Іван Гончар, його учень Вадим Мельник та Євген Поступайло з Кременчука.**

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Учора Блок Юлії Тимошенко передав у секретаріат Верховної Ради України офіційну заяву про перехід у статус парламентської опозиції. УНІАН

Можливий розпуск парламенту не розв'яже наявних в українській політиці проблем і не створить умов для їх розв'язання, вважає в. о. Прем'єр-міністра України Юрій ЄХАНУРОВ. Інтерфакс-Україна

■ У НОМЕР

За образу журналіста можуть позбавити мандата

Член фракції Партії регіонів Олег Калашніков публічно вибачився перед усіма представниками мас-медіа України за інцидент, що стався за участі його та журналістів телеканала СТБ.

Народний депутат наголосив, що події, які розгортаються навколо нього, — «провокація». «Напевно моя активна позиція як громадянина України комусь не до вподоби», — зауважив він і, звертаючися до всіх журналістів, додав: «Я ціную вашу працю, я гордий тим, що маю щастя служити своїй країні й нині продовжую служити їй, я даю слово офіцера, я зроблю все, щоб свобода слова в Україні була, вона буде. І я буду перший, хто її захищатиме».

Однак журналістка телеканала СТБ Маргарита Ситник не вважає заяву Олега Калашнікова вибаченням. «Ми не сприймаємо ці слова... Ми вимагаємо, щоб його позбавили депутатського мандата».

Неоднозначно сприйняли вчинок депутата і його колеги по фракції. Зокрема, Ганна Герман готова скласти повноваження народного депутата, якщо Олег Калашніков не буде покараний через інцидент зі знімальною групою телеканала СТБ. А Тарас Чорновіл в ефірі «5 каналу» заявив, що наполягатиме на виключенні депутата з Партії регіонів.

Кілька днів тому, повідомив парламентарій, він отримав «певні матеріали, певну інформацію» стосовно О. Калашнікова, яку хоче перевірити. «Якщо вона підтвердиться, я поставлю питання так само грубо, як Ганна Герман: або він буде виключений із партії, фракції, або я покладу свій мандат».

■ До речі

Прокуратурою Печерського району міста Києва 14 липня 2006 року порушено кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого частиною 1 статті 171 Кримінального кодексу України, за фактом перешкоджання законній професійній діяльності журналістів ЗАТ «ММЦ-СТБ» Новосад В. та Ситник М. під час зйомок біля приміщення Верховної Ради України.

Ведеться слідство.

Прес-служба Генеральної прокуратури України.

Редактор «Евпаторийской недели» за ґратами

Апеляційний суд Севастополя (Крим) засудив до восьми років позбавлення волі з конфіскацією майна редактора газети «Евпаторийская неделя» Володимира Лутьєва за організацію замаху на колишнього депутата Верховної Ради Криму Миколу Котляревського.

Як сказано у спільній заяві Кримської асоціації вільних журналістів і Комітету з моніторингу свободи преси в Криму, суд також ухвалив рішення стягнути з Лутьєва на користь Котляревського 100 тис. гривень. Редактор має намір оскаржити це рішення у Верховному Суді.

Громадські організації закликали Уповноваженого з прав людини у Верховній Раді і Голову Верховного Суду з належною увагою поставитися до долі журналіста і дати оцінку діям суддів Апеляційного суду Севастополя, **повідомляє «Кореспондент. Нет».**

Від розвитку ситуації…

Термін проведення Ради з питань співробітництва Україна — ЄС, засідання якої було заплановано на кінець поточного місяця, залежить від розвитку ситуації в самій Україні. Про це сьогодні у Брюсселі, відповідаючи на запитання кореспондента Укрінформу, заявив постійний представник головуючої в ЄС Фінляндії Посол Еєкка.

«Безумовно, ми готуємось до проведення Ради співробітництва з Україною, але це також залежить від розвитку подій в Україні — нам потрібний визначений партнер для переговорів. Ми подивимось на розвиток подій в Україні й на те, що станеться після цього», — зазначив представник фінського головування.

За його словами, розгляд поточної політичної кризи в Україні не включено до порядку денного Ради міністрів закордонних справ ЄС, що має відбутися 17—18 липня у Брюсселі. Головними темами обговорення під час цього заходу стануть ситуація в Ірані, розвиток відносин з країнами Західних Балкан, зокрема, узгодження позиції стосовно визначення статусу Косово.

Депутати взяли тайм-аут. Пікетувальники — ні

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

(Початок на 1-й стор.).

Після закриття засідання представник «Нашої України» Роман Зварич заявив, що «прийняття будь-яких рішень до нормалізації ситуації в парламенті унеможливлює будь-який діалог між «Нашою Україною» і де-факто створеною коаліцією. І якраз оголошена перерва в сесійному засіданні створює умови для продовження діалогу», — вважає він. Водночас представник «Нашої України» не виключає, що цей діалог може перейти у формат переговорів на предмет створення коаліції. Однак він наголошує, що «переговори ніяк не можуть вестися довкола приєднання «Нашої України» до вже дефакто створеної коаліції». А інакше Роман Зварич не виключає, що коли ситуація в парламенті не буде нормалізована, то Президент ухвалить політичне рішення про розпуск парламенту й оголосить позачергові вибори.

На думку представника БЮТ Олександра Турчинова, оголошена перерва в сесійному засіданні свідчить, що антикризова коаліція не готова до ефективної роботи в парламенті. Відтак він ще раз підтвердив, що БЮТ «не визнає утвореної з порушенням Конституції коаліції та залишатиметься в опозиції до неї». Один із лідерів Партії регіонів Микола Азаров, відповідаючи на запитання, чи готова його політична сила йти на поступки, зазначив, що відкладення голосування за підготовлену постанову про склад комітетів Верховної Ради і є такою поступкою. «Якби ми проголосували за цю постанову, то з сьогоднішнього дня Верховна Рада запрацювала б у повному масштабі, але ми перенесли це питання на вівторок», — сказав він. Водночас пан Азаров заявив, що не сприйме будь-яких розмов про незаконність формування коаліції. «Коаліцію створено строком на п'ять років, і ніхто не переглядатиме її склад й не відкликатиме подання на Прем'єр-міністра. Для нас це неприйнятні умови», — запевнив один з лідерів Партії регіонів. Ці висловлювання представників політичних сил свідчать про незмінність їхніх політичних позицій.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На початку засідання головуючий привітав із днем народження народних депутатів Ігоря Лисова **(ліворуч)** та Владислава Забарського.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Долучилися до творення історії

Учора в парламенті Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк урочисто вручив дипломи учасникам Програми стажування «Помічник голови комітету Верховної Ради України 2005—2006».

Нагадаємо, програма стажування у парламенті розпочалась у липні 1995 року за спільної ініціативи Асоціації колишніх членів Конгресу США і Верховної Ради України. У 2000 році адміністрування програми стажування перейшло до Програми сприяння парламенту України університету Індіани (ПСП), яку підтримує Агентство США з міжнародного розвитку.

Під час стажування інтерни взяли участь у законодавчому процесі. Цього року стажувалося більш як 50 осіб, а загалом за одинадцять років існування парламентської інтернатури — 721 молодий фахівець у галузях права, політології, економіки, фінансів тощо пройшов стажування у комітетах Верховної Ради та управліннях її апарату. Учасники програми представляють різні регіони, однак третина випускників залишається працювати в парламенті України та інших державних установах.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз та директор Програми сприяння парламенту України Чарльз Вайз підписали сертифікати інтернам, яких також привітали заступник керівника апарату Верховної Ради Юрій Ясенчук, співдиректор програми сприяння парламенту України Едуард Рахімкулов та інші. Високі гості побажали інтернам якнайкраще використати здобутий досвід. А інтерни подякували організаторам програми за надану можливість долучитися до творення реальної історії України та здобуття досвіду законотворення.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Коаліція внесе кандидатуру прем'єра. І без Президента

Якщо Президент протягом 15 діб не подасть до Верховної Ради кандидатуру Прем'єр-міністра, то парламент може зробити це самостійно. Про це заявив лідер фракції Партії регіонів Віктор Янукович. «Якщо цього не буде зроблено, то в дію вступає інша процедура — подача пропозиції трьома фракціями, потім голосування в парламенті й відповідна постанова, підписана Головою Верховної Ради», — зауважив він.

Водночас, коментуючи створення «широкої коаліції», Віктор Янукович зазначив, що його фракція ніколи не погодиться на пропозицію «Нашої України» виключити з коаліції Комуністичну партію і відмовитися від кандидатури прем'єра. Таку пропозицію Партія регіонів розцінює як «небажання продовжувати або навпаки — бажання блокувати переговорний процес зі створення широкої коаліції», — наголосив лідер «регіоналів». І додав: «Це принципова позиція, ми ніколи не підемо на зміну коаліції, ми готові її лише розширювати».

Вл. інф.

Зрозуміти, що відбувається, складно всім

У Києві продовжує консультації і переговори з головними учасниками нинішніх політичних подій колишній президент Польщі Олександр Квасневський. Він хоче зрозуміти ситуацію в подробицях і допомогти українським політикам знайти вихід із політичної кризи. «Вам потрібно, щоб світ розумів, що відбувається в Україні. Сьогодні в мене таке враження: зрозуміти, що тут відбувається, складно навіть самим українцям. Тому можете собі уявити, як складно це для тих, хто бажає вам усього найкращого, але не розуміє, в чому річ», — сказав Квасневський.

В. о. міністра закордонних справ Борис Тарасюк у зв'язку з цим прогнозує зміну ставлення міжнародної спільноти до України. Особливо в разі обрання Прем'єр-міністра від Партії регіонів після драматичних президентських виборів-2004. Крім того, політична невизначеність в Україні, на його думку, негативно вплине на перспективи вступу України до Європейського союзу та НАТО. І підтвердженням цього є недавня заява генсека НАТО Япа де Хооп Схеффера про передчасність українських устремлінь.

Борис Тарасюк також спробував відповісти на запитання, хто винуватий в тому, що відбувається. На думку глави МЗС України, «те, що відбувається в Україні, організовано ззовні». Уточнюючи, чи організовано парламентську кризу, зокрема, Росією, Тарасюк відповів: «У тому числі». На запитання журналістів, чи пов'язані претензії Росії на газотранспортну систему України з парламентською кризою, в. о. міністра зазначив: «У тому числі й так. Недавно ця теза пролунала з Москви».

Водночас Росія розглядає політичні процеси в Україні як її суто внутрішню справу і прагне діалогу з усіма політичними силами, які насправді виступають за розвиток і поглиблення російсько-українського партнерства. Про це у відповідь на слова Тарасюка заявило МЗС РФ. «Важко коментувати натяки, тим більше цілковиті нісенітниці. Не знаємо, хто, на думку автора зазначених слів, створює різні коаліції в Україні. Що стосується Росії, то ми розглядаємо політичні процеси в сусідній державі як її суто внутрішню справу», — підкреслюють у російському зовнішньополітичному відомстві.

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Президент України Віктор Ющенко *(ліворуч)* пояснює ситуацію в нашій країні екс-президентові Польщі Олександрові Квасневському *(крайній праворуч)* і польському послові в Україні Яцеку Ключковському.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Паралельні світи судових рішень

Виборчу кампанію завершено. Всі документи здано в архів, — заявили журналістам секретар Житомирської міськради Анатолій Каленський і начальник юридичного відділу Микола Кукса. Брифінг було скликано терміново у зв'язку з тим, що містом пішли чутки: нібито судом прийнято остаточне рішення про проведення повторних виборів міського голови.

Справді, представниця претендента на цю посаду, який за підсумками голосування 26 березня за кількістю набраних голосів посів четверте місце, поширила в місцевому радіоефірі таку інформацію: «Вищий адміністративний суд задовольнив мої вимоги. Скасовано рішення першої сесії міськради. Це означає, що все, що приймалося як на трьох сесіях, є незаконним. Все, що підписувала Віра Шелудченко як міський голова, є незаконним. Чекатимемо повторних виборів —зареєстровано 21 кандидата на посаду міського голови. Депутатський корпус теж нелегітимний».

Зовсім іншу оцінку цим подіям дали в міськраді. Після позовної заяви від опонентів Віри Шелудченко Корольовський райсуд Житомира прийняв ухвалу й постанову, в яких першу сесію міськради визнано незаконною. Апеляційний суд області скасував ці рішення. Вищий адміністративний суд, у свою чергу, скасував постанову апеляційного. Але й це ще не все. Бо скасовано й діаметрально протилежне рішення районного суду. З'ясовується, позов узагалі не підлягав розгляду, бо позивачем був «кандидат на посаду міського голови». Вищий адміністративний суд розцінив це як втручання у виборчий процес, який уже завершився. Отже, поставлено жирну крапку, тож про жодні повторні вибори, хоча саме про це впевнено говорила в радіоефірі кандидат юридичних наук, не може бути й мови.

Проте ніхто не забороняє звернутися з позовом «звичайному громадянину». Коли ж остаточно закінчиться судова тяжба, пов'язана з минулими виборами?

— Мабуть, до холодів... — відповіли журналістам у міськраді.

Щоб зрозуміти, чому в Житомирі досі вирують судові пристрасті, доведеться відмотати стрічку подій назад. Коли дільничні виборчі комісії ще рахували голоси, голова міської ТВК упевнено заявив: не зареєстровано жодного порушення, яке могло значною мірою вплинути на волевиявлення виборців. Усе різко змінилося, як тільки стали відомі попередні результати: 30 березня ТВК визнала вибори недійсними. Завирували пристрасті, які не зміг вгамувати й Апеляційний суд області, коли 25 квітня скасував цю постанову й зобов'язав комісію оприлюднити результати виборів. Навіть втручання державної виконавчої служби дало результат тільки після того, як декілька партій змінили своїх представників у комісії.

Але й це не стало фіналом історії, бо все уже було заплутано постановами ТВК, датованими 29 квітня, —вони повторно визнавали вибори недійсними. Та найголовніше, про таємне засідання комісії, на якому їх було прийнято, стало відомо тільки через тиждень, тож коли кинулися опротестовувати в суді призначення повторних виборів, час, відведений на це законом, збіг. Відтоді події стали розвиватися немов у двох паралельних світах: в одному з них ТВК мала б негайно назвати переможця виборів, що відбулися 26 березня, в другому — готувалися до повторних виборів. Комісії більше подобалося друге: розпочали реєструвати нових кандидатів. А суди майже щодня приймали постанови й ухвали, які суперечили одна одній...

Ця історія могла б стати посібником з виборчого та адміністративного права. Особливо корисним він був би для тих, хто працюватиме над розробкою нового закону про вибори.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Скільки голів у Тернополя?

Запитайте щось легше. Днями секретар міської ради минулого скликання Євген Бартків, орудуючи електродрилем й іншими підручними інструментами, намагався увійти до свого колишнього кабінету.

Офіційно він перебуває у відпустці. На переконання пана Бартківа, саме йому тепер належить виконувати обов'язки голови міста. Це вже третій претендент на це крісло. Нині в ньому сидить Богдан Левків, котрий був градоначальником до березневих виборів, за підсумками яких посів четверте місце. Одночасно Богдан Левків є депутатом обласної ради. Легітимність ще одного претендента на посаду голови, Романа Заставного, не визнає суд. Хоча першість на виборах нібито належить йому, але через численні порушення під час підрахунку голосів, підтверджені у судовому порядку, він не може керувати містом.

Не поставив крапки у безвладді в Тернополі і Вищий адміністративний суд України, який направив справу на новий розгляд до суду першої інстанції. Але це не стосується перерахунку голосів. Позиція ЦВК з цього приводу також однозначна: Тернопільська міська ТВК зобов'язана виконувати рішення судів, які набули законної сили. Проте члени комісії затято не бажають цього робити. Працівники прокуратури запевняють, що голоси на восьми дільницях таки доведеться перерахувати. Примусово, у присутності державних виконавців.

Тим часом Тернопіль дрейфує у бік соціально-економічної кризи. І невідомо, хто й коли розрубає гордіїв вузол.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На терезах злагоди

Бахмацький район, що на Чернігівщині, завжди вирізнявся виборчою активністю і, здебільшого тяжіючи до радикалів — чи то комуністів, чи бютівців, ніколи не міняв своїх політичних уподобань.

Тому обрання члена Української народної партії **Володимира СОРОКИ (на знімку)** на посаду голови райради стало деякою несподіванкою. На Бахмаччині, як і по всій Україні, давно ледь жевріють великі підприємства, тож треба було мати неабияку впевненість у власних силах та надію на підтримку людей, щоб проголошувати гасла УНП про збереження здоров'я людей, про фінансування закладів культури, про модернізацію комунального господарства... Очевидно, саме ця впевненість В. Сороки переконала депутатів райради, котрі представляють чи не весь спектр партій, що існують в Україні, — комуністів, соціалістів, бютівців, уенпістів, нашоукраїнців, регіоналів, і вони вже під час перших засідань обрали голову ради та його заступників, розподілили решту «портфелів» та визначилися зі стратегією дій. Окрім того, нарешті припинилося багаторічне протистояння райради з райадміністрацією. Молодий голова вірить, що це дасть змогу вирішити найнагальніші проблеми бахмачан.

Володимир КАРЛІН.

Фото автора.

Їм нічого ділити

Представники місцевого самоврядування районного рівня, на відміну від Дніпропетровської облради, уже давно, як висловилася голова П'ятихатської райради Надія Алексеєва, закопали свою передвиборну партійну риторику та спільно працюють на благополуччя територіальної громади. «Нам нічого ділити, бо є обов'язки перед людьми району в розв'язанні проблем, і за них треба активно братися вже зараз», — каже Надія Степанівна.

П'ятихатський район — аграрний, промисловості, як у сусідів — верхньодніпровців чи криворіжців, майже немає, тож він завжди був дотаційним, а виконавчу владу очолювали приїжджі «каліфи на годину». Ситуацію починають поступово розкутурхувати, як мені казали в селі Івашинівці, з приходом у райдержадміністрацію місцевого лідера, депутата райради Олександра Жарова та новообраної голови райради Надії Алексеєвої. Він — безпартійний, вона — член Народної партії. Обоє прийшли з районного бізнесу і добре орієнтуються в реальному стані існуючого земельного безладдя, соціальної асиметрії в селах, підприємницької «безпритульності». Тож на сесії дружно затверджували районні програми до 2009 року з земельних відносин на селі, енергозбереження, медико-генетичного розвитку, реформування та розвитку житлово-комунального господарства тощо. Нова районна рада разом із виконавчою владою звернули увагу й на наповнення бюджету податками та зборами. Так, ЗАТ «Золота ера» та її правонаступник СТОВ «Золота ера» впродовж останніх 4 років не сплачують орендної плати за землю, сума котрої сягає кількох сотень тисяч гривень. Уже направлено подання в райпрокуратури, до податкової. Чи, наприклад, у районному музеї з 2003 року орендує кімнату районна організація СДПУ(о), але жодної копійки так і не сплатила. Сесія постановила виселити звідти «бідний» партосередок.

— Нам непросто буде наводити лад, але депутати хочуть оновлення, покращання життя своїх громадян, — ділиться Надія Степанівна своїми першими спостереженнями, що їх накопичила за два місяці роботи в кабінеті голови. — Вони запропонували закріпити всіх обранців за місцевими радами, що випливає із законів «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про статус депутатів місцевих рад», і сесія одностайно підтримала таку форму співпраці з виборцями. Девіз «кожному депутатові — сільраду» відтепер набув чинності. Тож представники районного депутатського корпусу зможуть бути ближче до громади та конкретніше вивчати проблеми місцевих рад. Можливо, й така форма взаємодії у кроках назустріч людям додасть селянам хоч трохи впевненості та віри в день завтрашній.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

НОВИНИ

СУБОТА, 15 ЛИПНЯ 2006 ■ № 129 (3879)

Міністерство закордонних справ рекомендує українцям утриматися від поїздок до Лівану

Голова секретаріату Президента Олег РИБАЧУК у Криму візьме участь у зустрічі міжнародної мережі «Ялтинська європейська стратегія»

■ У НОМЕР

Лісу поменшало...

Дніпропетровщина. Пожежа, що спалахнула в лісовому масиві, захопила вісім гектарів. Надзвичайна подія сталася в полудень поблизу села Шульгівка Петриківського району Дніпропетровської області, повідомляє прес-служба МНС України. Серед дерев, охоплених вогнем, переважали легкозаймисті хвойні породи. О 19-й годині пожежу було ліквідовано. Її причину з'ясовують.

Між іншим, лісові пожежі стали цими днями справжнім глобальним лихом. Так, у графстві Сан-Бернардіно, що у штаті Каліфорнія (США), запроваджено надзвичайний стан. Там вогонь охопив площу майже 200 квадратних кілометрів і впритул наблизився до Лос-Анджелеса, **повідомляє Ассошіейтед Пресс.** Причина займання — блискавки. У гасінні пожежі беруть участь 1 тисяча 200 вогнеборців, залучено 9 літаків та 12 гелікоптерів. Але прогнози синоптиків невтішні —40-градусна спека та сильний вітер.

Дві золоті медалі з Франції

Івано-Франківщина. Дві золоті медалі з чемпіонату Європи з легкої атлетики серед інвалідів, що проходив у французькому місті Дре, привіз іванофранківець Андрій Голіней. У змаганнях брали участь команди з 18 країн Європи. Майстер спорту Андрій Голіней був єдиним представником Прикарпаття у складі збірної України, яка посіла на цих змаганнях п'яте загальнокомандне місце.

Вл. інф.

■ ФОТОФАКТ

У Макарівському районі Київської області закладено пам'ятну капсулу з нагоди початку будівництва електропідстанції потужністю 750 кВт «Київська».

На знімку: машиністу палебою КС-49 Федору Дубею довірено забити першу палю.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Олімпіада на березі моря

До Одеси 20 липня на 13-ту міжнародну математичну олімпіаду серед студентів прибудуть 63 команди з 35 країн світу. Змагання пройдуть у дитячому оздоровчому центрі «Молода гвардія». Більш як 300 студентів-математиків із Європи, Азії, Північної і Південної Америки протягом 5 днів виборюватимуть чемпіонський титул.

Рішення провести цю олімпіаду саме в Одесі прийняла Міжнародна асоціація математиків, очолювана професором Джоном Джейном. Тим самим асоціація визнала високу якість підготовки фахівців-математиків в українських вищих навчальних закладах.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Подкопаєва усиновила малюка

Донецьк. Абсолютна олімпійська чемпіонка зі спортивної гімнастики і її чоловік Тимофій Нагорний одержали дозвіл на всиновлення немовляти, якого назвали Вадимом. Лілія і Тимофій вважають, що коли в них згодом з'являться власні діти, усі будуть рідними, **передає телеканал ICTV.**

Подружжя давно планувало такий крок і сподівається, що це стане прикладом для інших — скорочувати кількість дітей-сиріт в Україні. Лікарі кажуть, що віддають Вадима в надійні руки і сподіваються, що гасло іменитої пари: «Кожній дитині — тата і маму» почують і інші українці.

Аварійна посадка без потерпілих

Львів. Позавчора близько 19-ї години у Львівському аеропорту здійснив аварійну посадку літак «Боїнг 737-400» авіакомпанії «Міжнародні авіалінії України». Під час посадки ніхто не постраждав.

Літак прямував рейсом Сімферополь—Франкфурт, **повідомляє прес-служба головного управління МНС у Львівській області.** На його борту перебували 60 людей, серед них — шестеро членів екіпажу.

За попередніми даними, причиною аварійної посадки стала відмова одного з двигунів. Вже тепер причини вивчаються й уточнюються. О 21-й годині пасажири продовжили політ іншим літаком компанії.

Соціальна політика: допомогли навіть бомжам

Учора в. о. міністра праці та соціальної політики України Іван Сахань привселюдно відзвітувався про роботу свого відомства в 2005—2006 рр. Доповідь у головного соціального стратега і тактика країни вийшла дуже оптимістичною. Виходячи з наведених цифр, добробут народу значно поліпшився порівняно з 2004 роком. Номінальні доходи зросли на 35,1%, що дало змогу підняти мінімальні зарплату й пенсію, інші соціальні виплати. Підняли і планку бідності (чи межу малозабезпеченості) до 365 гривень. Щоправда, цю цифру міністр назвав безвідносно до рівня інфляції.

Судячи з доповіді Саханя, у сфері зайнятості зроблено прорив: створено більш як мільйон робочих місць. Кількість працюючого населення зросла до 20,68 млн. чоловік. Хоча в попередніх своїх інтерв'ю в. о. міністра був не в захваті від таких досягнень. За його словами, ці робочі місця далекі до європейського стандарту і за якістю, і за оплатою праці.

Іван Якович зізнався: не так все ідеально на соціальному фронті. Чорною плямою на державній соцполітиці лежать борги із зарплати. На 1 червня цього року вони обчислювалися в 1053,3 млн. гривень. Причина, з'ясовується, у збитковості багатьох підприємств, низькій платіжній дисципліні, а ще — у «низькому рівні претензійно-пошукової роботи» з одержання цих боргів. Одне слово, вирішувати питання рекомендовано через суд.

Соціали стурбовані, що дотепер багато роботодавців виплачують зарплату чорною готівкою. Від цього державна скарбничка не одержує відрахування в різні соціальні і Пенсійний фонди.

Мабуть, ноу-хау соцполітики під керівництвом Івана Саханя можна назвати турботу про бомжів. Саме при ньому почали створювати систему соціального захисту бездомних і звільнених з місць позбавлення волі. Сьогодні в Україні діють 26 центрів для людей вулиці. А соціальну адаптацію колишніх ув'язнених проводить 41 реабілітаційна установа. Але на це в держбюджеті-2006 коштів не було передбачено. Утім, як і на соціальний захист дітей війни.

Уряд постійно підвищує соціальні виплати населенню. Люблять це робити у переддень політичних виборів. Часто без попередніх економічних розрахунків. Експерти кажуть, що такий соціальний популізм провокує зростання інфляції, яка насамперед б'є по тих самих малозабезпечених.

Ольга ВІТЕР.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ КРИМІНАЛ

Гроші спливли з водою

П'ятнадцять тисяч доларів і золоті речі винесли з хати троє молодиків під виглядом контролерів комунальної служби. 9-річного хлопчика, який був сам удома, шахраї попросили включити у ванній кімнаті воду і спостерігати, як вона тече. Буцімто так можна перевірити справність лічильника. Поки довірливий малий дивився на воду, з квартири зникли гроші і цінності. Уже наступного дня правоохоронці псевдоконтролерів затримали. Як повідомили у ЦГЗ УМВС України в області, є серйозні підстави підозрювати трійцю і в інших злочинах.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Квартет співатиме вдома

«Квартет» немовлят Волкових (троє дівчаток і хлопчик) урочисто провели з лікарні додому. В обласній клінічній лікарні вони провели два місяці. Малята, які під час народження важили трохи більше кілограма, завдяки кваліфікованому виходжуванню уже міцні і здорові. Міський голова Андрій Садовий привітав родину Волкових і пообіцяв виділити десять соток землі для облаштування садиби.

А загалом від початку року в місті сім родин поповнилися трійнями.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

■ ФОТОФАКТ

Мітинг постраждалих інвесторів «Еліти-центр» біля будинку столичної влади, де у цей час тривало пленарне засідання II сесії Київради V скликання.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Сквер, вільний від будівництва

Депутати Київради заборонили ТОВ «Альянс-Центр» будувати офісно-торговельний центр навпроти станції метро «Театральна». Столичні народні обранці скасували прийняте в 2003 році попереднім складом Київради рішення про передачу ділянки землі площею 0,21 га на вул. Б. Хмельницького в оренду ТОВ «Альянс-Центр». При цьому київський міський голова Леонід Черновецький пообіцяв інвестору будівництва вирішити питання з компенсації збитків. За словами столичного керівника, скасування землевідведення не тільки захистить права місцевих жителів, а і врятує станцію метро «Театральна» від руйнування, оскільки з початком будівництва купол станції почав тріскатися і виникла загроза для пасажирів.

Президентів продають на вулицях Санкт-Петербурга

У Санкт-Петербурзі можна купити Буша і Путіна, а також випити спеціальної горілки «G8» — підприємці хочуть мати якомога більший зиск від нинішньої зустрічі на вищому рівні лідерів восьми країн. Уже сьогодні відбудеться зустріч у неформальній обстановці двох президентів — Росії і США. Передбачається, що саме на цій зустрічі можуть розв'язати найскладніші питання.

Офіційне відкриття саміту — завтра. І якщо одні петербуржці планують залишити місто, щоб уникнути зайвих незручностей, то інша частина городян навпаки намагається побачити когось з високопоставлених гостей, а заодно купити чи продати сувеніри на пам'ять.

Продавці сувенірної продукції пропонують іноземним туристам стандартний набір російських сувенірів без символіки «великої вісімки». На Невському проспекті найбільшу популярність і серед іноземних туристів, і серед росіян має матрьошка із зображенням президента РФ Володимира Путіна, всередині якої ще вісім матрьошок: Борис Єльцин, Микита Хрущов, Леонід Брежнєв, Йосип Сталін, Володимир Ленін, Микола II, Катерина II, Петро I. Менш популярна матрьошка із зображенням президента США Джорджа Буша і колишнього президента США Білла Клінтона, всередині якої — матрьошка Моніка Левінскі.

Як повідомив «Голосу України» один з приватних підприємців, продавати в Петербурзі матрьошок та інші сувеніри з емблемою саміту недоцільно, тому спеціального дизайну матрьошок, футболок, ложок, значків і листівок із символікою G8 художники не розробляли. Однак усі охочі придбати пам'ятний сувенір про зустріч лідерів «великої вісімки» можуть зробити індивідуальне замовлення в художника.

Тетяна КРАВЧУК.

Санкт-Петербург.

Київські антиглобалісти лякають «велику вісімку»

Напередодні відкриття саміту «великої вісімки» у Санкт-Петербурзі в центрі Києва пройшла театралізована акція «Світ не товар». Група молодих людей з гаслами «Люди важливіше за прибуток», «8 лідерів не дорівнюють 6,6 мільярда людей», «Влада G8 світу не указ», у масках лідерів саміту грали у волейбол глобусом. Київські антиглобалісти стверджують, що «вісімка» не має жодного юридичного статусу, однак її лідери приймають рішення про те, яким буде світ.

Водночас київська міліція, на відміну від своїх російських колег у Росії, не виявила жодного інтересу до показу: за акцією спостерігали лише двоє співробітників правоохоронних органів, що ховалися від сонця в затінку дерев, передає «Новий регіон».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На півдні — про західні орієнтири

Учора в Лівадійському палаці стартувала третя Ялтинська щорічна зустріч. Мета цього заходу, як відомо, — допомогти Україні інтегруватися в європейську спільноту як рівноцінному і гідному партнерові. Впродовж двох днів учасники зустрічі — зарубіжні та вітчизняні політики, високі урядовці та дипломати, представники ділових і наукових кіл та журналісти багатьох європейських країн — визначатимуть найефективніші варіанти розв'язання «одвічного домашнього завдання України»: як стати справді незалежною і багатою країною.

Зустріч почалася з невеликою затримкою. Більшість учасників запізнилася через вимушену заміну літака у Борисполі: перший борт на вирулюванні викликав у екіпажу підозри «некоректним поводженням двигуна». Втім технічні несправності боїнга не перешкодили розглянути перспективи України: така тема першого пленарного засідання, на якому головує засновник і член правління ялтинських щорічних зустрічей В. Пінчук. Головний доповідач — знавець українських реалій і перспектив екс-президент Польщі О. Квасневський.

Сьогодні учасники мають обговорити ще шість надзвичайно важливих тем. Одна з них — новий політичний ландшафт України. Його змальовуватимуть представники різних сил у парламенті.

Людмила КОХАНЕЦЬ з Ялти телефоном.

Іслам Карімов призначив нового міністра закордонних справ

Міністром закордонних справ Узбекистану призначено Володимира Норова. «Елера Ганієва, який працював до нього главою зовнішньополітичного відомства, відповідно до указу президента затверджено міністром зовнішніх економічних зв'язків, інвестицій і торгівлі», — повідомили в пресслужбі президента Республіки Узбекистан Іслама Карімова.

Володимир Норов до цього призначення працював послом Узбекистану в Бельгії, заступником міністра закордонних справ, главою дипломатичної місії республіки в Німеччині, **передає «Інтерфакс».**

Реалісти вчать китайську мову

Китай виділив Україні 750 тисяч доларів для розвитку освіти. Відповідну угоду підписали в. о. міністра економіки Арсеній Яценюк і Посол Китаю в Україні Гао Юйшен.

Ці гроші призначено на постачання Дніпропетровському національному університету устаткування для лінгафонних кабінетів для вивчення китайської мови. Також на ці кошти планують створити в Українській академії зовнішньої торгівлі ефективну систему підготовки фахівців для роботи в сфері торгово-економічних зв'язків з країнами Азії, зокрема Китаєм. Крім того, за рахунок такого гранту закуплять комп'ютерну техніку й устаткування для Дипломатичної академії при Міністерстві закордонних справ і Київського національного університету імені Т. Шевченка (Інституту міжнародних відносин), **передають «Українські новини».**

■ ФОТОФАКТ

Комплексне тактико-спеціальне заняття з бойової роботи на техніці та заняття зі спеціальної підготовки з виконанням навчальних бойових стрільб артилерійським каналом із зенітно-гарматного ракетного комплексу «Тунгуска» та зенітної установки ЗУ-23-2 провів навчальний ракетний полк на полігоні 169-го Навчального центру Сухопутних військ Збройних сил України (смт Десна, Чернігівська область).

Фото агентства «Прес-КІТ».

Я — просто Героєв

Я — весела людина і мисливець за красою, каже про себе колишній льотчик-винищувач, ветеран Великої Вітчизняної війни Олександр Героєв.

Після закінчення Батайської льотної школи свій перший бойовий виліт 20-річний лейтенант зробив над Києвом 2 листопада 1943 року і був підбитий німецькими зенітниками в районі залізничного вокзалу, але все-таки зумів довести літак до аеродрому.

Шість збитих ворожих літаків на рахунку Олександра Героєва.

Після війни душа кликала до мистецтва. Закінчивши Київську консерваторію по класу вокалу, влаштувався на роботу в «Укрконцерт», де працював більш як чверть століття, об'їздив з гастролями півсвіту. Пристрасний фотограф, Героєв багато років був позаштатним фотокореспондентом журналів «Огонек», «Україна».

Одержуючи військову пенсію — 900 гривень, Олександр Іванович не скаржиться на трудноші. «Головне — я живу», — говорить.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

На фото: Олександр Героєв завжди в центрі уваги.

Фото автора.

■ СВІТ КОРОТКО

ІЗРАЇЛЬ—ЛІВАН

Війна?

Ізраїльська армія в четвер почала масовану наземну операцію на півдні Лівану. Операція одержала назву «Сахар холем» («Гідна відплата»). Колони ізраїльської бронетехніки підійшли до кордону з Ліваном. Ізраїль запровадив повну повітряну й морську блокаду цієї країни. Кораблі ВМС заблокували ліванські порти, використовувані для перевезення зброї.

Тим часом бойовики «Хезболлаху» випустили не менше 10 ракет по місту Нахарія, обстріляно поселення Зиріт. Атаковано позиції ізраїльської армії на горі Гермон. Населення північних районів Ізраїлю провело ніч у бомбосховищах, **передає ІТАР-ТАКС.**

ФРАНЦІЯ

Заворушення можуть повторитися

Більш як півсотні автомобілів спалено в передмісті Парижа Сена-Сен-Дені напередодні Дня взяття Бастилії, що відзначався вчора. Як повідомляють правоохоронні органи, за причетність до цих актів вандалізму затримано 47 чоловік, семеро з яких незабаром відпустили, а решту залишили під вартою. При цьому сутичок між хуліганами та співробітниками правоохоронних органів не було зафіксовано, **повідомляє РІА «Новини».**

ТУРЕЧЧИНА

До Грузії по рибу

Турецький рибальський сейнер «Огуз Карбешлер» затримали біля берегів Аджарії грузинські прикордонники. Екіпаж сейнера звинувачують у порушенні правил міжнародного мореплавання й незаконному промислі із застосуванням заборонених засобів — а саме донного тралу.

ВІРМЕНІЯ

Центр Єревана поринув у морок

Центр Єревана вчора знеструмився внаслідок великої системної аварії. Як повідомили в диспетчерській службі центрального відділення ЗАТ «Електромережі Вірменії», причини та розміри аварії уточнюються. Деякі великі установи, у тому числі банки, розташовані в зоні аварії, зупинили свою роботу.

ІСПАНІЯ

Тюрма за перевищення швидкості

Уряд Іспанії схвалив учора проект реформи Кримінального кодексу, що передбачає, зокрема, тюремне ув'язнення за перевищення швидкості. Як підрахувала Королівська асоціація автомобілістів, за новим положенням КК відтепер за ґрати може потрапити 60 тисяч іспанських водіїв на рік.

ЯПОНІЯ

Токіо жадає помсти

Уряд Країни Ранкового Сонця продовжує наполягати на прийнятті Радою Безпеки ООН резолюції, яка б засуджувала проведені Північною Кореєю запуски семи балістичних ракет. Про це вчора заявив представник Японії при ООН Кендзі Осіма. Водночас він визнав, що погодити пропоновані США та Японією, з одного боку, й КНР та Росією — з другого проекти резолюції дуже складно. Оскільки розбіжності в цих двох проектах резолюції «мають принциповий характер».

ДЕНЬ
СУБОТА, 15 ЛИПНЯ 2006 ■ № 129 (3879)

Кримські татари пікетують парламент АРК, вимагаючи виділити 27 га землі в Алушті (УНІАН)

Парламент Польщі підтримав законопроект, внесений на розгляд президентом цієї країни Лехом КАЧИНСЬКИМ, про створення Фонду підтримки демократії у Центральній та Східній Європі

■ РЕАЛІЇ

УРіната Ахметова з'явилася одеська прописка

Народний депутат України Рінат Ахметов став головним героєм композиції, що відкрилася в Одеському літературному музеї в рамках постійно діючої виставки «Лялькова Одеса».

Ріната Леонідовича зображено у кріслі за столом. За його спиною — лялькова фігура Юрія Луценка в білому френчі, з тацею в руках. На столі — бублики, виконані у формі наручників, самовар.

Деталі скульптурної композиції переконливо свідчать, що чаювання відбувається не в шикарному ресторані.

— Очікується, що Рінат Леонідович побуває в Одесі на Суперкубку України з футболу, — розповів «Голосу України» автор лялькової композиції Михайло Коломей. — Сподіваюся, що він відвідає виставку. Ми послали йому офіційне запрошення.

Над цією композицією автор працював майже півроку. На виконання фігур пішло 120 кілограмів гіпсу і 12 кілограмів багатокомпонентного полімеру.

А взагалі «Лялькова Одеса» з'явилася на світ три з половиною роки тому. Михайло Коломей та його колеги створили близько півсотні велетенських ляльок — мадам Стороженко з бичками, Йосипа Кобзона, Віктора Януковича, Володимира Жириновського з Леніним, Романа Абрамовича з англійською королевою.

— Чи можна купити експонати виставки, зокрема, фігуру Ахметова? — запитав я автора.

— Звичайно. Виробництво таких ляльок — справа витратна, і тому ми продаємо їх усім, хто бажає, віддаючи перевагу героям композицій. Скажімо, ціна фігур Ахметова і Луценка — 50 тисяч американських доларів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

На знімку: «чаювання» Ріната Ахметова і Юрія Луценка.

Фото автора.

Хобі родини Дорошенків

Вони познайомилися в далекому 1952 році в місті Ржищеві Київської області, коли їм було по п'ятнадцять. А через сім років одружилися. Родина Дорошенків разом піввіку. Вона — викладач математики, він — колишній інженер-атомник. Захоплення всього їхнього життя — вишивка. В їхній спільній колекції понад 50 робіт. Картини вишито з такою майстерністю, що вражаєшся насиченості й колірній гамі. На одну роботу йде від шести до десяти місяців кропіткої праці.

Своїм захопленням вони «заразили» сина й онучку. Виходить, творчість Дорошенків житиме й далі.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

На знімку: Неля і Віктор Дорошенки біля своїх робіт у виставковому залі Картинної галереї сучасного мистецтва міста Ржищева Кагарлицького району.

Фото автора.

Своє тепло дешевше

Населення Кам'янця-Подільського поспішає скористатися державною програмою «Рідний дім», яка передбачає кредити на п'ять років тим, хто хоче попрощатися з централізованою тепломережею. Днями було зафіксовано рекорд — комісія у виконкомі міськради за день розглянула 300 заяв на встановлення індивідуального опалення. Більшість із них задовольнили. Причина такої активності мешканців міста — підвищення цін на газ. Тепер, щоб обігріти один квадратний метр житла, кам'янчанину доведеться викласти понад сім гривень. Дозвіл на власне джерело тепла можна отримати в режимі «єдиного вікна», не бігаючи по інстанціях. Треба лише написати заяву міському голові. За словами першого заступника міського голови Сергія Бабія, відмовляють тільки тим, у кого немає відповідних технічних умов.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

■ ВРОЖАЙ-2006

Ріпаковий струмок потече за кордон

Жнива на Вінниччині розпочали зі збирання ріпаку, площу під який збільшено втричі. Перші обмолоти дають підставу сподіватися, що матимуть на круг по 18—20 центнерів насіння цієї стратегічної олійної культури. Удвічі зросли площі під соєю.

Цьогорічний урожай олійних культур перероблятимуть на біопаливо на підприємствах Польщі й Німеччини, з якими вінничани мають попередні домовленості.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Судовиконавця спіймали на хабарі

П'ять тисяч доларів — ціна зміни акта опису майна підприємства, на яке ухвалою суду було накладено арешт. Саме таку суму вимагав у керівника приватної фірми з міста Долина судовиконавець. Хабарника затримано. Як повідомили «Голосу України» в ЦГЗ УМВС України в області, підприємець звернувся до державного виконавця з заявою, в якій просив, щоб арештоване майно зберігалося на виробництві. Нічого протизаконного у цьому не було, тим паче що йшлося про виробничі потужності вартістю понад 150 тисяч гривень. Але держслужбовець запросив за цю послугу чималу суму. Тепер проти нього порушено кримінальну справу. Проблеми і в його родича, через посередництво якого чоловік отримав хабара.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

■ СПОРТ

Почесний у рідному місті

Тренерові збірної України з футболу Олегу Блохіну **(на знімку)** присвоєно звання «Почесний громадянин міста Києва». Це рішення було прийнято на пленарному засіданні Київради в четвер.

Почесне звання Блохіну присвоєно за його видатний особистий вклад у розвиток фізичної культури і спорту, а також зміцнення авторитету столиці України.

Після виходу до чвертьфіналу чемпіонату світу в Німеччині збірна України здійснила найпотужніший ривок серед ТОР-команд світу в новому рейтингу ФІФА. Українська команда із 45-го місця піднялася на **п'ятнадцяте!**

Рейтинг ФІФА. 1 (1). Бразилія — 1630. **2** (13). Італія — 1550. **3** (9). Аргентина — 1472. **4** (8). Франція —1462. **5** (10). Англія — 1434. **6** (3). Нідерланди —1322. **7** (5). Іспанія — 1309. **8** (7). Португалія —1301. **9** (19). Німеччина — 1229. **10** (2). Чехія —1223. **11** (11). Нігерія — 1149. **12** (15). Камерун —1109. **13** (35). Швейцарія — 1028. **14** (22). Уругвай —985. **15** (45). **УКРАЇНА** — 961. ...**34** (37). Росія —733.

Наш дебютант здолав чемпіона Угорщини

Товариський матч. «Дебрецен» (Угорщина) — «Карпати» (Україна, Львів). 0:2. Голи: Федорів, 40, Платон, 80. **«Карпати»**: Глумак, Федорів, Распопов, Іщенко, Пшеничних, Годвін (Женюх, 70), Шмаков, Сучков, Кобин (Худоб'як, 68), Батіста (Петрівський, 72), Фещук (Платон, 65). **Тренер** — Олександр Іщенко.

Товариський матч. «Шахтар» (Донецьк) — «Бенфіка» (Лісабон). 0:2.

У «блакитної ескадри» новий «адмірал»...

Як кажуть, святе місце довго порожнім не буває. Не встиг Марчелло Ліппі зачинити за собою двері в кабінеті збірної Італії, яку він привів на світовий футбольний трон, як власником приміщення стала нова людина. Хоча дуже знайома і популярна. 42-річний Роберто Донадоні — в минулому блискучий гравець: п'ятиразовий чемпіон Італії і триразовий володар Кубка європейських чемпіонів у складі «Мілана». Зіграв 63 матчі у збірній своєї країни, забив 5 м'ячів. Учасник двох чемпіонатів світу (1990 і 1994 років). Кар'єру гравця він завершив в американській MLS «Метростарз».

Досягнення Донадоні на тренерському містку не такі славні. У середині минулого сезону його звільнили з посади тренера «Ліворно» через конфлікт з президентом клубу Альдо Спінеллі. До речі, це було його друге пришестя в цей колектив. Також Роберто працював з «Лечче» — це був його перший клуб (2001 рік, Серія С), і з «Дженоа» (лише три гри).

Синьйор Донадоні очолюватиме збірну Італії у відбірному турнірі Євро—2008 (в одній групі з командою України). Офіційне представлення наставника «блакитної ескадри» відбудеться на спеціальній прес-конференції наступного вівторка в Римі.

Лише результати

Ліга чемпіонів. 1-й відбірний раунд. Перші матчі. **12 липня.** «Корк Сіті» — «Аполлон» (Кіпр).1:0. «Металург» (Латвія) — «Актюбе» (Казахстан). 1:0. «Шахтар» (Білорусь, Солігорськ) — «Широки Брег» (Боснія). 0:1. «МюПа-47» (Фінляндія) — ТНС (Уельс). 1:0.

Кубок УЄФА. 1-й відбірний раунд. Перші матчі **13 липня**.

«Вартекс» (Хорватія) — «Тирана» (Албанія). 1:1. «Динамо» (Албанія, Тирана) — ЦСКА (Болгарія). 0:1. «Копер» (Словенія) — «Літекс» (Болгарія). 0:1. «Сараєво» (Боснія) — «Рейнджерс» (Андорра). 3:0. «Ораше» (Боснія) — «Домжале» (Словенія). 0:2. «Гайберніанс» (Мальта) — «Динамо» (Румунія). 0:4. «Апоел» (Кіпр) — «Мурата» (Сан-Марино). 3:1. «Рієка» (Хорватія) — «Омонія» (Кіпр). 2:2. «Локомотив» (Болгарія, Пловдив) — «Скоп'є» (Македонія). 2:0. «Вардар» (Македонія) — «Руселаре» (Бельгія). 1:2. «Рапід» (Румунія) — «Слима» (Мальта). 5:0. «Уйпешт» (Угорщина) — «Вадуц» (Ліхтенштейн). 0:4. «Зімбру» (Молдова) — «Карабах» (Азербайджан). 1:1. «Міка» (Вірменія) — «Янг Бойз (Швейцарія). 1:3. «Відеотон» (Угорщина) — «Кайрат» (Казахстан). 1:0. «Заглембє» (Польща) — «Динамо» (Білорусь). 1:1. «Карван» (Азербайджан) — «Спартак» (Словаччина). 1:0. «Амері» (Грузія) — «Бананц» (Вірменія). 0:1. БАТЕ (Білорусь) — «Ністру» (Молдова). 2:0. «Базель» (Швейцарія) — «Тобол» (Казахстан). 3:1. «Артмедіа» (Словаччина) — «Віт-Джорджія (Грузія). 2:0. ХІК (Фінляндія) — «Дрогеда» (Ірландія). 1:1. «Брондбю» (Данія) — «Валюр» (Ісландія). 3:1. «Евле» (Швеція) — «Ланеллі» (Уельс). 1:2. «Женесс» (Люксембург) — «Сконто» (Латвія). 0:2. «Отвідаберг» (Швеція) — «Етцелла» (Люксембург). 4:0. «Вентспілс» (Латвія) — «Готові» (Фарери). 2:1. «Гленторан» (Північна Ірландія) — «Бранн» (Норвегія). 0:1. «Рандерс» (Данія) — «Акранес» (Ісландія). 1:0. «Портадаун» (Північна Ірландія) — «Каунас» (Литва). 1:3. РІЛ (Уельс) — «Судува» (Литва). 0:0. «Левадія» (Естонія) — ХАКА (Фінляндія). 2:0. «Скала» (Фарери) — «Старт» (Норвегія). 0:1. «Люн» (Норвегія) — «Флора» (Естонія). 1:1. «Гетеборг» (Швеція) — «Деррі Сіті» (Ірландія). 0:1.

Матчі у відповідь відбудуться 27 липня. Українські клуби виступи в цьому турнірі розпочнуть у наступних етапах.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото з сайту ФІФА.

7 липня. Полтавська область. XIX купальські ігри.

8 липня. Київ. Міжнародний фестиваль «Країна мрій».

9 липня. Львів. Народне віче проти стилю керівництва голови Львівської ОДА Петра Олійника та з вимогами його відставки.

10 липня. ▶ Київ. Ротація персоналу органів внутрішніх справ України до Місії ООН у Косовому.

▲ 12 липня. Київ. Проходять акції прихильників Партії регіонів на підтримку «антикризової» коаліції, а також активістів БЮТ, ПОРИ та УНП з вимогами розпуску Верховної Ради. ▼

11 липня. ▶ Бахчисарай. Конфлікт між торговцями ринку і кримськими татарами, які вимагають перенести ринок, посилаючись на те, що він розташований на території стародавнього мусульманського кладовища.

13 липня. Верховна Рада України прийняла рішення про те, що до складу парламентських комітетів входитимуть від 7 до 20 народних депутатів.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Прес-КІТ, Укрінформу та УНІАН

Мінпромполітики прогнозує зростання промвиробництва в 2006 році на рівні 9% (УНІАН)

НАК «Нафтогаз України» не бачить підстав для перегляду ціни на туркменський природний газ, заявив голова правління цієї компанії Олександр БОЛКІСЄВ

Аптека в одній ягоді

Дозріла чорниця. На Волині її збирання за трудовою напругою не поступається жнивам. Для десятків тисяч мешканців поліських районів області це чи не єдина можливість поповнити сімейний бюджет. Не зайві будуть ягоди і в сімейний запасах.

Про початок чорничного сезону першими інформують ринки Луцька. Сотні продавців припрошують вас купити цю «помічну» ягоду. І хоча пропозиція перевершує попит, ціну ніхто не скидає. Надто копітка ця робота: кожній ягідці треба поклонитися в пояс. За 200-грамовий гранчак просять дві гривні, за літр — десять. Ціну підтримують і численні заготівельники, які скуповують чорниці безпосередньо в селах. За кілограм, а це трохи більш як літр ягід, вони платять ту саму десятку. Відразу, не відходячи від вагів.

Питання збору ягід і грибів для Волині таке важливе, що наприкінці червня його заслуховували на сесії обласної ради. Ось кілька цифр, які заслуговують на увагу: торік обласне управління екобезпеки видало декларацій на експорт за межі митного кордону України на 8833 тонн ягід та 920 тонн грибів, майже половину з яких заготовлено на території області. Найбільше ягідників розташовано у Маневицькому, Камінь-Каширському, Ковельському, Любешівському, Любомльському, Ратнівському, Старовижівському, Шацькому районах. Мешканці сусідніх з Білоруссю сіл навіть порушують кордон у пошуках щедрих чорничників, ризикуючи мати серйозні проблеми з прикордонниками «бацька» Лукашенка. Але їх не стримує навіть страх. Адже сім'я з трьох-чотирьох чоловік за день може зібрати до 50 кілограмів ягід. Тобто заробити півтисячі гривень. Шкода лише, надто вже короткий чорничний сезон: три-чотири тижні.

Чорниця — ягода унікальна. У ній зосереджена майже половина таблиці Менделеєва: залізо, марганець, кобальт, мідь, золото, срібло, цинк... Містить чорниця також глюкозу, сахарозу, фруктозу, пектини. Багата вона на вітаміни (А, В, С, РР), органічні кислоти (лимонну, яблучну, янтарну, щавлеву), містить також каротин, дубильні та інші необхідні людському організму речовини.

З давніх давен, починаючи з древнього Риму, Греції, Китаю, люди використовували цілющі властивості цієї скромної на вигляд, але надзвичайно корисної ягоди. Її успішно застосовують при проносах, кровотечах, анемії, гастриті, гіпертонічній хворобі, атеросклерозі, ревматизмі, псоріазі, цукровому діабеті, лейкозі, ангіні, бронхіті, уретриті, шлункових та кишкових коліках, захворюваннях очей. Препарати чорниці мають антисептичні, в'яжучі, протизапальні, сечо- і жовчогінні властивості. Тобто в одній ягоді — ціла аптека.

Вживання ягід покращує кровообіг у сітківці ока, загострює нічний зір. У роки Великої Вітчизняної війни льотчикам перед нічними вильотами давали чорничні киселі.

З чорниці виготовляють вино, варення, сиропи, морс, екстракти і киселі. Сік використовують як харчовий барвник для підфарбовування плодово-ягідних вин, безалкогольних напоїв. А яким смачним десертом є свіжозібрані ягоди! Покуштуйте також вареники і пироги з чорницями. Не пошкодуєте!

На жаль, окремі збирачі, використовуючи для збирання чорниць спеціальні гребінки, тим самим у кілька разів знижують продуктивність ягідників наступного року. Такі само негативні наслідки дає також випасання худоби, безсистемне вирубування лісів, пожежі. Лише цієї весни на Волині вогонь знищив ліси на площі більш як 300 гектарів. Скільки б то ягід можна було зібрати у них! Тепер чорничники тут відновляться хіба через десятиліття. І то за сприятливих умов. Прикро, що у магазинах тепер не купиш ні сиропів з чорниць, ні варення, дефіцитними стали і сушені ягоди. Колись їх сотнями тонн виготовляли консервні цехи обласного управління лісового господарства. Тепер ця надзвичайно корисна продукція не має збуту. Її витіснили різні сурогати сумнівної якості з яскравими етикетками. А тим часом тисячі тонн чорниці щороку вивозять з Волині за кордон. Невже Україні не потрібна ця диво-ягода, невже ми такі здорові, щоб віддавати її іншим?

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

У Вільшану — до джерел свого роду

Публікації у «Голосі України» результатів журналістських пошуків «На хуторі Кличковому» (1.10.2003 р.) та «Сила братів Кличків» (11.12.2004 р.) викликали жвавий відгук у читачів газети. Особливо схвилювали розповіді про черкаський родовід уславлених спортсменів мешканців великого і мальовничого селища Вільшаної, що у Городищенському районі. На пропозицію автора цих рядків, земляки старшого покоління Кличків почали створювати «Вільшанську світлицю» — народний етнографічний музей з експозицією про найвидатніших уродженців колишнього козацького сотенного містечка.

Брати Кожушки

Першими підтримали ідею заснування «музею Кличків» три брати, великі патріоти свого краю Валерій, Роман та Анатолій Кожушки. У селищі всі — від старого до малого — поважають і шанують молодих підприємців. Роботящі, доброзичливі, порядні брати Кожушки — ніби візитна картка сучасної Вільшани. Хлопці — приклад того, як наполегливою і чесною працею можна добитися успіху і добробуту.

Життя синів колишнього колгоспного тракториста Миколи Юхимовича Кожушка, як на долоні у односельців. Усією Вільшаною їх проводжали до армії, зустрічали, гуляли в них на весіллях. Коли вчорашній «афганець», найстарший з братів, Валерій, відкрив приватну станцію з ремонту автомобілів — бачили, як він працює: від зорі до зорі. Золоті руки майстра швидко оцінили не лише у Вільшаній. Коли до Валерієвої справи приєдналися молодші брати — зайнялися ще й міжнародними автоперевезеннями, відкрили магазин. Разом з братами трудилися і їхні дружини: Лілія, Зоя та Інна.

Щира дружба, доброзердечність і приязнь у взаєминах старших Кожушків та їхніх дітей, готовність прийти

на допомогу односельцям — також взірець для багатьох вільшанців.

— У мене, крім своїх, є ще дві пари надійних рук — мої рідні брати, Роман та Анатолій, — з гордістю сказав якось директор підприємства «Кожушко», 39-річний володар медалі «За відвагу» Валерій Миколайович. — Разом ми сильні, здатні зробити багато добрих справ...

Саме Валерій Кожушко, як депутат селищної ради, запропонував перетворити столітній будинок, котрий належав територіальній громаді, на «музей славних вільшанських родоводів». Колеги-депутати і тодішній сільський голова Валентин Іваненко підтримали його. Закипіла робота з ремонту просторої будівлі у центрі селища. — Всі кожушківські невістки закачали рукави і взялися наводити лад у старовинній оселі, — з посмішкою розповідала симпатична Зоя, дружина Романа.

— Багато старалася Люда Тимошенко, місцевий краєзнавець, нащадки братів Петра та Єрофея Кличків, які й досі живуть у Вільшаній...»

Від Максима Кривоноса до Кличків

Сьогодні «Вільшанська світлиця» — так назвали музей його творці — готова до прийому гостей. Перед дерев'яним ганком, під каштанами, вабить око щойно сплетений з верболозу пліт. У господі — старожитності, зібрані ентузіастами: горщики, макітри, глечики, гарбузи, жлукто. Багато образів, рушників, ряднин, є селянський одяг XIX століття, різне ткацьке начиння. На стіні — гарно намальований олійними фарбами портрет уродженця Вільшаної, побратима Богдана Хмельницького, козацького полковника Максима Кривоноса.

Поруч — велика колоритна картина, де зображений малий Тарас. Десять років дитинства майбутнього Кобзаря тісно пов'язано з містечком над річкою Вільшанкою. Обидві роботи на замовлення і кошти Валерія Кожушка виконав талановитий черкаський живописець Володимир Костогриз.

Велику пошукову роботу з установлення засновника роду братів Віталія та Володимира Кличків провела Людмила Тимошенко. Вона записала від довгожителів переказ про те, як з'явився на карті Городищини хутір Кличкове, котрий існує й досі.

...За розповідями старійшин-вільшанців, поблизу села Вербівки за часів батька Хмеля поселився під лісом козак. Почав господарювати, добра наживати. Був він за вдачею надзвичайно товариським і щедрим, тому й закликав усіх, хто проїжджав повз його зимівник, укріпнюватися поруч з ним. За це його й прозвали Кличком.

Старанно записала Людмила імена всіх дідів-прадідів Кличків, їхніх синів, дочок, онуків, правнуків. Так народилося родове дерево, яке зайняло почесне місце в експозиції музею.

Відвідавши Вільшану, я порадувала братів Кожушків, усіх причетних до заснування «Світлиці», новиною. Мені вдалося знайти в архівах МВС України оригінали документів на діда Віталія та Володимира, Родіона Петровича Кличка. А саме — облікову картку «опера» Смілянської міліції, а також автобіографію, написану ним власноручно у 1945 році. Ще одна знахідка (неймовірна удача!) — кілька чудових фотознімків Родіона Кличка, випускника Полтавської школи міліції 1937 року! Особливо подивувало-порадувало те, як брати, особливо Віталій, разюче, мов дві краплі води, схожі на свого могутнього красеня-діда. Воістину, козацькому роду нема переводу!

Лист Віталію та Володимиру

— То що тепер робитимемо? — запитав Валерій Кожушко, коли оглянули музей, і сам відповів. — Запрошуватимемо до Вільшани наших земляків, братів Кличків. Хай подивляться на дідизну — де стояла хата їх прадіда, вклоняться могилам, вдихнуть на повні груди настояного на польових травах і квітах цілющого повітря, нап'ються чистої води з криниць, котрі напували не одне покоління вільшанців. Врешті, оглянуть «Світлицю» та дерево свого роду...

Подумавши, Валерій Миколайович додав щиро:

— І заночувати Віталію Володимировичу та Володимирові Володимировичу є де: чи у моєму будинку, чи в Романа, чи в Анатолія. Зустрінемо як найдорожчих і найрідніших гостей. Вони — гордість нашої України, і ми пишаємося тим, що коріння їх роду у нашій вільшанській землі.

Так і написали народним улюбленцям разом з головою села Володимиром Яровим. А щоб лист якнайшвидше знайшов адресатів — передали його через городищенського «зятя», депутата Київради Володимира Бондаренка (дружина Володимира Дмитровича родом з Городищенського району). Тепер упевнені — брати Клички не знехтують запрошенням братів Кожушків. Бо хіба можна інакше між справжніми чоловіками?!

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімках: брати Валерій, Анатолій, Роман Кожушки **(справа наліво)**; дід Віталія та Володимира Родіон Петрович Кличко.

Фото з архіву автора.

Доки грім не вдарить...

■ ТОЧКА ЗОРУ

Надворі розпал літа, а більшість наших громадян подумки — біля моря. Але ж недарма народна мудрість вчить: готуй сани влітку. Тому я змушений знову й знову привертати увагу урядових кіл та широкої громадськості до проблем енергетичної безпеки України. Тим паче, що сьогоднішня ситуація викликає зростаюче занепокоєння, бо Україна фактично стоїть на порозі чергової «газової війни». Це означає, що термінових заходів потрібно вживати зараз і негайно, щоб завтра не довелося ставити пічки-буржуйки в міських квартирах.

Російська експансія...

На початку червня цього року в Амстердамі відбулася 23-я Всесвітня газова конференція, організована Міжнародним газовим союзом. З трибуни цієї поважної організації голова правління ВАТ «Газпром» Олексій Міллер вперше відкрито проголосив стратегічні цілі Росії на європейському ринку газу: по-перше, це наміри Росії до 2030 року стати постачальником понад 65 відсотків газу до країн ЄС, а, по-друге — встановити контроль над маршрутами транспортування цього газу до європейських споживачів. А самим європейцям порадив звикати до високої ціни на газ, котра буде прописуватися в багаторічних контрактах на поставки з «Газпрому».

Відтак українці мають зрозуміти, що в Москві залишається на порядку денному питання про встановлення контролю над інфраструктурою нашої газотранспортної системи. Отже, маємо очікувати нового витку «газової війни» за прикладом того, що ми вже пережили в минулих, грудні та січні, місяцях. Власне кажучи, на створення тієї кризи були зорієнтовані цілеспрямовані дії Росії протягом всього 2005 року. Після серії штучно спровокованих скандалів, котрі стали підгрунтям для заяв президента РФ Путіна про те, наче Україна «тирить газ», керівник «Газпрому» Міллер почав погрожувати кількаразовим збільшенням цін на газ у разі, якщо Київ не погодиться на передачу прав власності на свою газотранспортну систему.

Російська сторона добре розуміла, що для створення штучної енергетичної кризи в Україні, окрім припинення російських поставок, необхідно відсікти поставки газу з Туркменистану. І ось «Газпром» в останні дні 2005 року перекупив у Туркменистану природний газ (30 млрд. куб. м), раніше законтрактований Україною. Цим кроком російська сторона прямо порушила вимоги угоди між урядами РФ і України про додаткові заходи з забезпечення транзиту російського газу територією України від 4 жовтня 2001 року. Але вочевидь у Москві на цю угоду вже не звертали уваги.

Так «Газпром» позбавив Україну законтрактованих ресурсів туркменського газу і скоротив на цей обсяг поставки газу до України 1—3 січня 2006 року. А незадовго до цього 7,8 мільярда кубометрів газу, що знаходилися в українських підземних сховищах, за вказівкою «Газпрому» було передано компанії «РосУкрЕнерго». Таким чином, зрив поставок газу було заздалегідь сплановано в «Газпромі» з тим, щоб створити в Україні штучну енергетичну кризу. Передбачалося, що тоді Україна швидше погодиться на російські пропозиції стосовно передачі права власності на газотранспортну систему та підземні сховища газу — від чого ми відмовлялися протягом усіх 15 років незалежності. Саме важка енергетична криза посеред січневих морозів, на думку російських стратегів, повинна була примусити Україну поступитися своїм суверенітетом.

Сьогодні ми спостерігаємо, як «Газпром» розкручує механізм аналогічної, чітко спланованої кризи, щоб спробувати «дотиснути» Україну наступної зими. Зокрема, в Москві знову відчувають потребу в дискредитації України як газового транзитера перед європейськими споживачами. Керівник «Газпрому» Міллер приділив цьому значну увагу під час свого виступу в Амстердамі, наче заздалегідь обробляв європейську думку: готуйтеся до зимових крадіжок газу Україною. При цьому він не пояснив, хто і чому збирається не виконувати існуючих домовленостей та розпалює новий конфлікт. Натомість за минуле газове протистояння Міллер поклав всю відповідальність винятково на Україну, начебто це ми, а не «Газпром», в однобічному порядку відмовилися виконувати раніше підписані угоди.

Доводиться з тривогою констатувати, що потуги «Газпрому» вже дали перші результати, бо колишній канцлер ФРН Г. Шрьодер, керівники німецького «Рургазу» та італійського ЕНІ почали повторювати російські аргументи. Натомість європейці бажають отримати доступ до російських родовищ вуглеводнів. Сумно, але Україна може стати розмінною монетою європейських енергокомпаній, як колись Чехословаччина стала розмінною монетою європейських політиків. Сьогодні тільки Єврокомісія з питань енергетики та США висловлюють занепокоєння політичними наслідками цілеспрямованих дій «Газпрому», а європейські компанії здаються поодинці в обмін на російські хабарі, себто «спільні проекти».

Україна вже сорок років забезпечує поставки природного газу з СРСР та Росії до країн Європи. Зривів поставок не було навіть у пікові періоди споживання газу під час зимових холодів. Однак замість подяки за сумлінну роботу ми весь час змушені вислуховувати болісні звинувачення російських політиків про некомпетентність спеціалістів України і про їх неспроможність забезпечити транзит російського природного газу до Європи.

Якщо Україна не вирішить питання заборони несанкціонованих відборів газу, то не тільки Росія, а й Євросоюз дотримуватиметься точки зору, ніби тільки контроль «Газпрому» над українськими газопроводами є єдиною гарантією стабільності поставок російського газу до Європи.

...І українська реакція

Здавалося б, січневі морози вкупі з газовою кризою повинні були нас дечому навчити. На жаль, зацікавленість проблемами енергетичної безпеки України скінчилася разом із зимовими морозами. Шляхи їх розв'язання були накреслені Указом Президента України від 27.12.2005 року №1863 «Про рішення Ради національної безпеки та оборони України від 9.12.2005 року "Про стан енергетичної безпеки України та основні засади державної політики у сфері її забезпечення"».

Однак він так і залишився невиконаним. Заходи з енергозбереження, переходу на альтернативні види палива, диверсифікації джерел поставок газу в Україну, створення запасів палива на промислових підприємствах, — все це так і залишається переважно на папері. Дійшло до того, що окремі міністерства та відомства фактично саботують виконання рішень Президента. Зокрема, третій рік поспіль йде розмова про необхідність передачі до статутного фонду НАК «Нафтогаз України» майнових комплексів нафтогазорозвідувальних підприємств НАК «Надра України», що підвищило б ефективність їх використання в державних інтересах. На словах ніхто не виступає проти, але віз і досі не рушив з місця. Після зимової кризи було порушено питання про наведення елементарного порядку у справі видачі спеціальних дозволів на користування надрами. Чомусь найбільш перспективні ділянки надані комерційним

структурам, котрі не несуть жодної відповідальності за енергетичну безпеку держави, а подекуди й видобувати газ нездатні. Однак вони є важливою складовою всіляких тіньових схем з розкрадання вітчизняних надр. Натомість НАК «Нафтогаз України», завдяки якій населення країни не замерзло взимку, не тільки не отримала від Мінприроди жодного спеціального дозволу на нові ділянки надр, а й не домоглася продовження терміну дії раніше виданих спеціальних дозволів. Що це, як не саботаж з боку чиновників, які ставлять власні інтереси над безпекою всієї країни?

У той час, коли вже потрібно розглядати газовий баланс України на наступний 2007 рік, у нас у травні цього року ледве-ледве було розглянуто баланс на поточний рік. Але він досі остаточно не затверджений Кабінетом Міністрів України і має дефіцит в 10,7 мільярда кубометрів газу. Де ми братимемо цей газ? Про це потрібно дбати вже зараз, щоб потім не зупиняти в авральному режимі промислові підприємства. Якщо додаткові обсяги газу не вдасться докупити, то нам потрібно вже зараз привести ліміти споживання газу до обсягів наявних ресурсів. Тобто жити за наявним запасами газу, а не за бажаннями.

Всі розмови про необхідність енергозбереження так і залишаються розмовами, незважаючи на те, що енерговитрати на одиницю ВВП у нас в три і більше рази вищі, ніж у Західній Європі, а наші населення і комунальна теплоенергетика споживають природного газу більше, ніж Україна видобуває. Ось і сьогодні місцева влада всіх рівнів в один голос говорить про неможливість підвищення цін на газ, але насправді їм потрібно було б думати не над тим, як залишити газ дешевим, а як зменшити споживання газу. А місцеві ради, замість того, щоб опікуватися проблемами підготовки комунальної теплоенергетики до зими, проблемою створення резервів палива, чомусь зосередилися на боротьбі з міфічною експансією НАТО та дбають про надання російській мові статусу регіональної. Вочевидь, популістам не до роботи. Краще відвернути увагу населення популістськими заявами від реальних проблем.

У критичному стані перебуває закачування природного газу до підземних сховищ для створення необхідного резерву газу для використання у пікові періоди споживання під час осінньо-зимового сезону 2006/2007 років. На сьогодні відставання від планових обсягів за квітень-травень поточного року становить понад два мільярди кубометрів газу. Крім того, для закачування до підземних сховищ потрібно придбати ще п'ять мільярдів кубометрів імпортованого газу. Але уряд затягує фінансування цієї закупівлі. Пропускна спроможність магістральних газопроводів на вході в Україну обмежена, але про це чомусь не думаємо і втрачаємо час. Тим часом, якщо так триватиме й надалі, то в подальшому закачати до сховищ весь необхідний нам газ буде неможливо технічно. Представники «Газпрому», а за ними й керівники окремих європейських компаній, вже прогнозують майбутні несанкціоновані відбори газу Україною з експортної «труби» в І кварталі 2007 року через незадовільний стан справ зі створенням запасів у наших сховищах. І щоб ці прогнози були більш «вагомими», «Газпром» відмовився закачувати газ до українських підземних сховищ для забезпечення стабільності поставок газу до Європи в піковий зимовий період.

Скільки вже було сказано про потребу жорсткої економії газу, однак кардинальних змін не спостерігається. Навіть гірше: в цьому році станом на 1 липня Україна, вже маючи за плечима досвід Алчевська, все одно спожила газу більше, ніж за аналогічний період минулого року! Тільки за фондами обласних державних адміністрацій за шість місяців цього року споживання газу збільшилося на 1,7 мільярда кубометрів. Власне кажучи, чому споживачі мають змінювати своє ставлення до проблеми енергозбереження, якщо вони отримують газ дешевше від усіх розумних пояснень? Дійшло до того, що вітчизняний видобуток вже став нерентабельним. За п'ять місяців цього року збитки НАК «Нафтогаз України» від реалізації газу за штучно заниженими цінами становили 2,9 мільярда гривень. Де ж узятися коштам для розробки нових вітчизняних родовищ? Додамо сюди й проблему неналежних розрахунків за вже спожитий газ. Загалом за 1999—2006 роки споживачі України заборгували понад 5,4 мільярда гривень, а з початку цього року станом на 10 липня борг сягнув мільярда гривень.

Унаслідок цієї заборгованості у вітчизняної газової промисловості виник дефіцит коштів для розширення свого видобутку і оплати імпортного газу. Але чим ми опалюватимемо житло, коли настануть морози? Що ми тоді запропонуємо іноземним постачальникам блакитного палива? Керівництво «Газпрому» вже зараз не приховує, що хотіло б отримати контроль над нашими газопроводами й підземними сховищами. Та це фактично те ж саме, що віддати наш державний суверенітет. Адже після такого кроку ми перестанемо бути господарями у власному домі. Однак замість того, щоб вирішувати ці проблеми, сьогодні всі подалися або у відпустки, або на футбол, або задіяні в колізіях зі створення парламентської коаліції і уряду. Тим часом в «окопах» на «енергетичному фронті» порожньо.

Чомусь мляво і зовсім «беззубо» відповідають представники нашої держави на безкінечні російські звинувачення. Ось президент Росії Путін протягом останніх півроку на своїх прес-конференціях не раз стверджував про щорічні дотації української енергосистеми з боку Росії в обсягах 3—5 мільярдів доларів США через занижену ціну на енергоресурси порівняно з ринковими цінами. На початку червня він вкотре згадав про це, запропонувавши сплатити за газ для України «західним друзям», які підтримали «помаранчеві події»! На нахабство завжди потрібно відповідати, доки тобі остаточно не сіли на шию. Тим паче, що в цьому разі Україні є що відповісти. Наприклад, запропонувати Путіну, якщо він вже так любить вважати ціни на газ для ФРН ринковими, сплачувати за німецькими тарифами за транзит і зберігання газу. Підрахунки свідчать, що протягом 1993—2005 років сума недоотриманого нами прибутку від заниження тарифів на транзит російського газу через Україну становила 25 мільярдів 792 мільйони доларів (або близько двох млрд. дол. щорічно), а загальна недоотримана Україною виручка від пільгових тарифів на закачування, зберігання та відбір газу з підземних сховищ в 1995—2005 роках становила 1 мільярд 390 мільйонів доларів. Але всіх цих зисків для Росії Путін помічати не бажає.

Кілька років тому було створено російсько-український Міжнародний консорціум з управління та розвитку газотранспортної системи України. Одним з важливих завдань для нього стало будівництво газопроводу Богородчани—Ужгород. Нині вже закінчені всі підготовчі роботи для початку будівництва першої черги цього газопроводу. Але всі звернення до російської сторони про початок будівництва залишаються без відповіді. Цим заблоковано роботу консорціуму та створено ризик судових позовів з боку компаній, які перемогли на тендерах про поставки на будівництво. Щоб погіршити ситуацію в українській енергетиці Росія свідомо йде на комерційні втрати. Наприклад, «Газпром» відмовляється від використання потужностей українських газосховищ і шукає можливості закачати газ до сховищ в країнах Євросоюзу. У цьому разі для «Газпрому» неважливо, що європейські послуги зі зберігання газу значно дорожчі. Йому значно важливіше, щоб Україна не скористалася своїми сховищами.

Росія послідовна і в своїх намаганнях обійти Україну новими газопроводами. Ми повинні бути такими само послідовними у обстоюванні своїх інтересів, зміцненні енергетичної безпеки України. Проте щось не видно у нас такої послідовності. Сьогодні, коли січневі морози вже забуті, ситуація стала менш критичною для України. Тому нам необхідно ретельно обміркувати й визначитися з наступними діями. Зокрема, нам потрібно:

1. Відновити прямі поставки газу за контрактом між НАК «Нафтогаз України» і ДК «Туркменгаз». Якщо це буде неможливо, то необхідно домовлятися з «РосУкрЕнерго» про додаткові поставки 11 мільярдів кубометрів газу в цьому році. Якщо закупити додаткові обсяги газу буде неможливо, то нам негайно потрібно узгодити ліміти на споживання газу в Україні з наявними ресурсами. Споживання газу промисловістю знизити на 15 відсотків, як це вже було зроблено в піковий період споживання газу минулої зими;

2. Негайно розв'язати проблеми із створенням газових резервів на зиму, закачавши необхідні обсяги до підземних сховищ;

3. Привести ціни реалізації природного газу вітчизняного видобутку споживачам України до економічно обгрунтованого рівня;

4. Доручити уряду вжити заходів щодо накопичення на підприємствах, які мають резервне паливне господарство і можуть працювати на інших, крім газу, видах палива, достатніх запасів для роботи протягом 40 діб. Або вони мають закупити додаткові обсяги газу та закачати їх до ПСГ;

5. Офіційно повідомити російську сторону про намір перейти на комерційні ціни на транзит газу у тому випадку, якщо в порушення підписаної 4 січня цього року Угоди про врегулювання відносин у газовій сфері Росія в однобічному порядку підвищить ціни на газ для України до комерційного рівня;

6. Необхідно, щоб урядами України та РФ було підписано Протокол на 2006 рік до міжурядової Угоди від 04.10.2001 року, відсутність якого створює прецедент порушення законодавства України, оскільки ця Угода ратифікована Законом України від 15.11.2001 року, регламентує щорічне підписання такого Протоколу і гарантує умови поставок газу до України та російського транзиту через її територію.

Україна повинна довести споживачам російського газу в Європі та в самій Росії, що була, є і залишиться в майбутньому надійним партнером у транспортуванні природного газу. Для цього всі — від уряду і до парламенту — повинні вживати дійових заходів для створення газового резерву в підземних сховищах, підготовки запасів резервних видів палива, щоб ніхто не міг звинувачувати нас у поганій підготовці до зими. Тоді не буде й підстав побоюватись несанкціонованих відборів газу взимку. Опалювальний сезон 2006—2007 років стане іспитом для всієї України на державну зрілість та мішність. Як і раніше, ключовим залишається питання енергозбереження: потрібно вживати всіх можливих заходів, інакше з початком опалювального сезону можемо опинитися в критичній ситуації, хоча така загроза була нам наперед відома. Хотілося б, щоб народна приказка «Доки грім не вдарить, мужик не перехреститься» була не про нас, бо Україні це може коштувати немислимо дорого.

Іван ДІЯК,
радник Президента України, генеральний секретар Національної газової спілки України.

■ НІХТО НЕ ХОЧЕ ВОЮВАТИ

Говоріть! Полегшає…

Саме такий метод: «Говоріть! Вам полегшає…» — застосовують психологи в разі, коли людині болить психологічна рана й вона не бачить шляхів, щоб її позбутися. Певною мірою це має стосунок до обговорюваної нами проблеми — ставлення суспільства до подій, що відбувалися в Західній Україні, коли велася не лише боротьба з фашистськими окупантами, а й братовбивча, а також її учасників і свідків. Прощати чи ні, примиритися чи ворогувати, говорити про це чи не зачіпати болісної і дуже неприємної теми — про це йдеться в листах читачів. Часто в них — цілком несподівані з суперечливі висновки, як, приміром, у тих, що ми друкуємо. Пишіть нам, виговоріться і, можливо, вам полегшає...

Об'єктивності!

Редакція порушила важливу тему — примирення вояків ОУН/УПА та ветеранів Радянської Армії. На мій погляд, не повинно йтися про примирення, бо це справа окремих конкретних людей. Питання має порушуватися в іншому аспекті, бо заслуги перед Україною мають і ті, й інші: коли б Радянська Армія не перемогла у війні й не визволила територію України, то не було б і її нинішньої незалежної. З другого боку, боротьба УПА була спрямована на здобуття Україною незалежності, тож порівнювати заслуги обох сторін немає сенсу.

Радянська пропаганда зробила все, щоб очорнити національно-визвольну боротьбу. Приміром, російський націоналізм і навіть шовінізм порівнювався з патріотизмом, а український чомусь завжди був «дрібнобуржуазним». А саме український націоналізм — це справжній патріотизм, любов до свого народу, терпиме та шанобливе ставлення до всіх без винятку націй. Ідеологи СРСР чудово усвідомлювали, що єдність імперії залежить від національно-визвольного руху саме в Україні. А боротьба ОУН/УПА велась на власній території — і з вермахтом, і проти каральних сил СРСР після війни. Поіншому й не могло бути.

А хто більше скоїв злочинів проти населення, ми не знаємо й ніколи не дізнаємося. Злочини окремих вояків УПА виправдовувалися ними боротьбою за незалежність і, звичайно, інформація про це друкувалася в газетах по всій країні. Злочини каральних сил держави проти того самого населення не вважалися такими, а за жорстокістю були навіть жахливіші. Тому, на мою думку, якщо в незалежній Україні пільгами користуються ветерани Радянської Армії і її каральних підрозділів, то таке саме право на них мають заслужені вояки УПА. А громадська думка зміниться, коли в пресі події тих років висвітлюватимуться об'єктивно та з посиланням на документи.

Не підписуюся, бо в наших краях досі панує шовінізм навіть на побутовому рівні, й таку думку, як моя, висловлювати небезпечно.

З повагою,
ваш читач.

Керч.

«Наші» кращі?

Зачепили за живе листи, надруковані під рубрикою «Ніхто не хоче воювати». Мого батька репресували за доносом сусіда, котрий повідомив НКВС, начебто батько зустрічався з людьми, з якими він мотався по Україні під час громадянської війни, хоч це неправда. Наша сім'я батька більше ніколи не бачила. Мама потрапила в гестапівську в'язницю у Дніпродзержинську, бо сусідка «стукнула» в українсько-німецьку поліцію, що з евакуації повернулася «комуністка»...

Хто винен — Сталін чи Гітлер? Винні чужинці чи, може, все-таки «наші»? А підліші ті, хто продав свого співвітчизника окупанту-зайді. Коли фашисти на нас напали, то наш різномовний народ, обливши кривди, став на захист себе і держави. А хто об'єднався з агресором, тобто з ворогом мільйонів своїх співгромадян, той став ворогом цих мільйонів, бо вони самі пішли проти своїх.

У книзі «Лабіринт» гітлерівський розвідник Шелленберг пише, що Бандера та Мельник з самого початку були з ними. То хто вони для нас? І нема чого вдавати з себе жертв «совітів» і борців за незалежність України. Якщо хтось був одурений, заляканий чи пізно зрозумів, що став ворогом народу, то бодай хай зараз вибачиться перед ним, а народ хоч і формально (бо в душі за загиблих близьких ніхто не простить), але пробачить їм. А може, й поважатиме за такий мужній вчинок — вибачення. Може, й те, що Галана на шматки порубали, теж забуде...

Щодо однакових пільг, як у ветеранів Великої Вітчизняної війни, то хіба можна копійки відривати в тих, хто страждає від ран, одержаних у боях з окупантами і їхніми прихвоснями? Адже це кошти, внесені в бюджет тими, хто добросовісно трудився, відновлював зруйноване ворогом господарство на благо всіх, а не сидів у криївках.

В. ТЮТЮННИК.

Верхньодніпровськ.

Від редакції. ***Не з усім, викладеним авторами листів, повністю можна погодитися. Приміром, що націоналізм — це терпиме ставлення до всіх народів і націй. Але, поза сумнівом, ці автори, як і багато інших, що написали до редакції, — щиро намагаються розібратися в проблемі й висловили власний погляд на неї. Дякуємо всім дописувачам і сподіваємося, що інші наші читачі теж долучаться до дискусії.***

Андрій Слюсарчук: «Якби я поїхав на олімпіаду до США, її б одразу закрили»

Днями до Києва завітав дворазовий рекордсмен «Книги рекордів України» професор Андрій Слюсарчук. Він запам'ятовує тисячі цифр за лічені секунди, знає два мільйони знаків після коми в числі «пі» і тримає в голові сім тисяч книжок. Кореспонденту «Голосу України» вдалося поспілкуватися з генієм і самій переконатися у надзвичайних здібностях львів'янина.

— Андрію, у пресі вас вже встигли охрестити людиною-калькулятором. Вас це ображає чи, навпаки, радує?

— Я думаю, що це неправильно. Адже кожен з нас може виконувати ті чи ті математичні дії усно. Мене ще називали «Доктор Пі». Це прізвисько мені ближче. Та я б прозвав себе майстром самопізнання. Бо для мене те, чим я займаюся — така собі майстерня, в якій я прагну через призму себе зрозуміти оточуючих і вийти за межі стереотипів, які міцно закріпилися у нашому суспільстві.

— Як віднайшли у себе талант? Коли зрозуміли, що відрізняєтеся від інших дітей?

— Я завжди вирізнявся. Якщо моїх однолітків цікавили велосипеди та іграшки, то мене захоплювала медична література. З раннього віку я знав, що буду лікарем. У шість років мене цікавили такі речі, як гіпнотерапія, захоплювали ситуації, пов'язані з медичними досягненнями. У 9—10 років я володів вищою математикою, німецькою мовою. Я запам'ятовував усе, що бачив. Дуже часто це грало зі мною злі жарти. Я й досі пам'ятаю повідомлення про загибель батьків і те, що відчував у ту мить. Та згодом я навчився керувати інформацією.

— У 12 ви закінчили школу, а в 13 вчилися у медуніверситеті. Як ставилися до вас однокурсники?

— Вони мене дуже любили. Я для них був такою собі маленькою іграшкою. Весь факультет мене захищав. Викладачі ставилися по-особливому. Вони не питали мене, чи я вивчив той чи інший предмет. Вони питали, чи я їв, виспався, чи мене ніхто не ображав. У 13 років я вже був такий собі бізнесмен. Коли до мене приходили журналісти, то я казав їм, що відповім на запитання, якщо заплатять десятку. З тих грошей купував фонендоскоп чи нову книжку.

— До яких хитрощів вдавалися у студентські роки?

— Я міг за одну ніч вивчити весь курс, успішно здати сесію і ще й допомогти своїм однокурсникам. Я ніколи не писав лекцій. Я їх просто запам'ятовував. Одного разу навіть трапився конфлікт з одним із моїх викладачів у Петербурзі, де я вчився на психолога. Він змушував всіх студентів записувати його лекції. А я умудрявся сидіти на першій парті і нічого не писати. Колись він не витримав і запитав, що розповідав три дні тому. Я процитував йому дослівно все, що він казав на лекціях від початку й до кінця, тоді аудиторія «впала». Я одразу став фаворитом цього курсу.

— Андрію, як ви забуваєте, адже людина не може тримати стільки інформації в голові?

— Я навчився вмикати і вимикати свою пам'ять. Я витісняю все на рівні іншої інформації. Мою пам'ять можна уявити таким чином: озеро, ніч. І я ніби ліхтариком наводжу пучок світла на якусь частинку озера. І цей пучок є зараз моя свідомість — це те, що я зараз пам'ятаю, те, чим я керуюсь. А те, що лежить за межами того світового пучка, є якраз обсяг моєї пам'яті.

— Як застосовуєте у роботі свої вміння?

— Сьогодні я співпрацюю з трьома школами-інтернатами для розумово відсталих дітей у Житомирі, Львові, Закарпатті. Я спілкуюся з дітьми, намагаюся зрозуміти, як вони мислять. Я впевнений, їхній інтелект можна вивести на середній статистичний. Навіть якщо природою їм це не дано. Крім того, моєю методикою зможуть скористатися люди, які з тих чи інших причин втратили пам'ять. Я допоможу їм використовувати інші інструменти. Якщо, наприклад, у майстра затупилася стамеска, то це не привід казати, що він не зможе бути професійним теслею. Адже він може використати інший набір інструментів і так само досягнути успіху. Ці діти, мої пацієнти, теж використовують один інструмент. Тож моє завдання — показати їм інші інструменти пам'яті.

— Тож у чому полягає ваша методика?

— Я можу розкрити тільки кілька моментів, але все ж таки основне залишу у таємниці. Перше правило у моїй методиці — бути емоційним. Сьогодні проявляти емоції стало незручно. Нас вчать жити штампами, тому ми помираємо ще живими. Друге правило — це видозмінений стан свідомості. Хочу сказати, що це стани, які для конкретної особи є нестереотипними. Так, наприклад, веселий сміх. Задумайтеся, як людина глибоко фіксує у пам'яті все, що було цікаво, смішно. Як ефективно запам'ятовує біль, трагедію, обставини життя, які просто збили з ніг. Це відбувається тому, що вони були пов'язані з правою півкулею. Третє правило — сфокусуйте мотивацію, подивіться як ви зацікавлені в проблемі. Для того, щоб бути вмотивованими, потрібно любити себе і оточуючих. Дивно, та іноді людей більше захоплює телевізор, а не інша людина. Спробуйте поставити телевізор на узбіччя і побачити реакцію тих, хто проходить повз. Усі намагатимуться забрати його собі. А коли там лежить нещасна людина, ми не зупиняємося, щоб розділити з нею горе. Ось ці прості правила нехай кожний з вас використовує, і даю вам слово, що буде геніальна пам'ять. І багато з тих, хто використає ці поради, зможе навіть перевершити мене.

— У ваших планах відкриття школи? Який заклад це буде?

— Я б уже давно робив щось корисне для суспільства, але, на жаль, я не мільйонер. Я хочу створити навчальні курси за моєю методикою. Сьогодні в мене вже є учні. Один з них знає близько 15 тисяч знаків числа пі, запам'ятовує в межах чотирьох хвилин до 500 цифр і фігур. І в межах трьох днів — до 40 сторінок друкованого тексту. Це досягнення.

— Фірмове тренування пам'яті від Андрія Слюсарчука?

— Багато студентів дуже не люблять ходити на лекції. А у мене є легка вправа: прийдіть на лекції і спробуйте запам'ятати свого викладача від ніг до кінчиків волосся. Роздивляйтеся, у що він одягнутий, який тембр використовує, як змінюються його емоції, фіксуйте це. А, йдучи до гуртожитку, спробуйте це все прокрутити в голові двічі. Гарантую, на заліку буде достатньо згадати обличчя викладача і одразу в мозку випливе потрібна інформація.

— Я чула, що вас постійно запрошують на олімпіади за кордон?

— Так, це олімпіади типу «Людина-пам'ять планети». Я якби я поїхав на олімпіаду у США, її одразу б закрили. Я вже перевищив досягнення її учасників у 1000 разів.

Наталія ОВДІЄНКО.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ФОТОФАКТ

На центральних вулицях Києва порушники правил паркування можуть залишитися без своїх автомобілів — працюють евакуатори.

Фото Олега МАРКЕВИЧА (Укрінформ).

Курортні спокуси

(Інструкція до валізи відпочивальника — для інформації, а не практичного вжитку)

Давньою традицією Криму є неодмінний у розпал літнього сезону наплив тисяч власних і зальотних, юних і не дуже, доларних і рубльових, елітних і трасових, готельних і вокзальних «жриць продажної любові». Ці дами злітаються, як метелики на світло, на чуже свято безжурного життя біля моря, щоб максимально витрусити гаманці невибагливих шукачів сумнівних утіх і розваг.

Їх кількість і ціни за специфічні послуги коливаються залежно від зростання цін на продукти, комунальні послуги і пальне. Вони знають, що в часи жіночого безробіття тут знайдуть завжди затребуваний і добре оплачуваний заробіток, який, утім, обкладається дуже високою даниною «кураторів» цього бізнесу. Кожна прагне сороміцькою працею заробити на власне щастя: дім, машину, догляд власних дітей чи немічних батьків, відкласти дещицю і на свою нежебрацьку старість. Хоч до неї дожити — мало шансів, бо на цій криміналізованій стежці обов'язково доведеться пройти через жорстокі внутрішньокорпоративні «розбірки», чіпкі лабети сутенерів і «бандерш», «дахи» міліціонерів і чиновників, тортури збоченців, клієнтів-маніяків чи любителів «жорстокого кайфу», дикі оргії, психологічні зриви, наркотики чи алкоголізм, сифіліс чи СНІД або все це разом.

...Вже при в'їзді на півострів ви помітите присутність обабіч доріг «дівчат і дам» різного віку, що нікуди не поспішають, так званих вуличних і трасових проституток — нижчої касти цього безпутного племені. Вражаюче багато їх влітку, і що ближче до узбережжя, то частіше вони підпирають рекламні щити на зупинках чи біля автозаправок, старанно голосують власникам іномарок. Найбільше їх нині — самотніх і групами — на трасі Сімферополь—Ялта—Севастополь.

Ціни на інтим навіть цього «непотребу» (з яким клієнти не церемоняться), невпинно зростають. Як свідчать поінформовані люди: коли торік ціна за «звичайний сеанс» таких послуг була 50—70 грн., то нині 100—250. Подорожчала улітку до 70 гривень і «п'ятнадцятихвилинка делікатного орального сеансу».

...Дівчатка за викликом (найчастіше студентки з гуртожитків, яким уже вистачає грошей на власний мобільник чи й «контракт» з таксистом-звідником, або на звабливоює оголошення в курортній газетці), починають торгівлю собою з 50 доларів. Щомісяця «активістка» отримує зазвичай більш як тисячу доларів, менш популярна — п'ятсот. Оперативники кажуть, що трапляються в згрАйках цього штибу й зовсім наївні, простуваті, але меткі «мордашки» без жодної освіти, яким невміння відрізнити «Гегеля від Гоголя» компенсує природна врода та кілька анекдотів. А то й вчорашні школярки, не обов'язково — випускниці, які стрімголов погналися за маревом легкого заробітку, довіривши свої новенькі паспорти непевним людям.

Клієнтів у них вистачає, чимало різних чоловіків розважається на кримському курорті. У багатьох із них відпустка асоціюється з сексом — «щоб як в кіно». Будь ласка! Тут навіть назви деяких кафе й ресторанчиків навівають певні «хтиві наміри». Приміром, «Вдалі от жон», «Страсть» чи навіть «Летняя сосулька»! Та й працює більшість із них усю ніч, до ранку, «до останнього клієнта».

До того ж дедалі більше прибуває іноземців, деякі замовляють в агентствах спеціальні секстури і доларів не шкодують.

Трепетні «метелики» ведуть переважно нічний спосіб життя. Взимку виходять на полювання з двадцятої до третьої години, влітку — до світанку.

Найдешевшими вважаються саме зимові «десятидоларні» проститутки. Це здебільшого знедолені діти з найнижчих прошарків суспільства, втікачі з неблагополучних родин, інтернатів, конаючих сіл і міських нетрів, усі, кого на узбіччя доріг і життя виштовхує нужденність і голод. Клієнтура в них відповідна: чорнороби, зіпсовані вулицею безвусі лайдаки, завсідники пивниць, злодії і розбишаки, водії, будівельники... Платять не всі. Є такі, що покористувалися і «адью». Скаржитися нікому — «бо приїжджі». Часто у таких відбирають паспорти, тримають у покорі, волю ламають побоями, алкоголем і наркотиками й примушують «відробляти» за все: прописку, нічліг, харчі, тримають у режимі боргової кабали. Так кажуть правоохоронці. «Наївнячки», котрі опинилися на трасі, щоб зробити своє життя багатим і красивим, дізнаються тут про найменшенше життєве дно, з якого видряпатися важко. Є й ті, що стоять тут, аби прогодувати дитя після «світлого кохання», трапляються навіть вагітні, на яких теж є попит «особливих цінителів».

...Дорожча категорія — валютні «путани», які тусуються мало не біля кожного бару, пансіонатів, готелів, аквапарків чи саун. Ці коштують від сотні доларів (бо вже мають візитки, певні навички куртизанок, відповідне вбрання, поверхове знання мов, етикету, «відстібають» контролюючим «тьотям» і «дядям», які й пропонують їх клієнтам у номерах — через агентуру з охоронців, офіціанток, консьєржок, буфетниць, масажистів чи банщиків).

Найвищі в цій ієрархії і найщедріше оплачувані — так звані «спецзамовлення», яких замовляють в номери завсідники «крутих» приватних готелів. З такими «лялечками на виїзд» не соромно з'явитися не лише на холостяцькій збіганці, а й на корпоративній вечірці чи діловій зустрічі.

...Їх міліція в курортний сезон обраховує тисячами, скаржиться, що притягти до адмінвідповідальності за це заняття складно, бо «завжди бракує доказів». Притягають за цією статтею зазвичай кілька десятків «активісток» від шкільного віку до «бальзаківського». Найтяжче «возитися» з цинічними підлітками та наївними дівчатками, обдуреними «цяцянками-обіцянками» красивого життя. Цей «бізнес» невигойно калічить їх на все життя, якщо воно у них лишиться.

«Задокументувати» їх усіх нині тяжко. Кожна з пелюшок уміє качати права. У приймальнику-розподільнику їх тримати заборонено, центрів тимчасової ізоляції для неповнолітніх порушників ще не створили. А «підстарки» відпрошуються традиційним виправданням: «Тільки цим ось заняттям і можу прогодувати діток». Утім, перше ж затримання фіксується в юній біографії у спеціальній обліковій картці з обов'язковою «грою на піаніно» — взяттям відтисків пальчиків і першим «пам'ятним» штрафом від 85 до 170 гривень. Уже друге затримання обійдеться продавщиці власного тіла й душі в 136 чи 255 грн. Наступні — дедалі дорожче. Оскільки «девушками» маніпулюють найчастіше кримінальники, то і втягують їх у підсудні справи, змушують до відверто бандитських дій. Найчастіше самі «братки» підстерігають підгулялих клієнтів, щоб пограбувати, а «дамам» доручають підсипати у напої клофелін або інші запаморочливі препарати.

Найчастіше потрапляють в поле зору міліції повії, зорієнтовані на масового споживача непевних утіх, рідше — на багатих клієнтів, зовсім поодинокі — на дуже багатих. Між цими кастами існує жорстка межа, а всередині кожної — нещадна конкуренція за сфери впливу, надійних «папіків», охоронців, помічників і лакеїв секс-бізнесу і клієнтів. У Ялті, трапляється, вранці знаходять повій у сміттєвих баках навіть на центральній набережній. Такі розрахунки в цьому середовищі — звична річ.

А медиків вражає байдужість до власного життя і здоров'я представниць усіх, без винятку, «професійних каст» цієї категорії наших співгромадянок. Рідко яка з них відвідує навіть безплатних гінекологів, що працюють при благодійних організаціях і фондах «Надія і порятунок», «Співдружність», «Центр соціального захисту й допомоги». Хоча кожна усвідомлює, що постійно перебуває в групі ризику, щодня наражається на зараження ВІЛ-інфекцією, й добре знає, що проститутки становлять уже більш як третину із шести тисяч ВІЛ-інфікованих півострова.

Останні обстеження й опитування підтвердили чітку тенденцію: кримські й заїжджі повії у гонитві за зиском рідко відмовляються від інтим-контакту з ВІЛ-інфікованим клієнтом. Дуже впевнені, що їх захистять презервативи й непевні мазі з фальшивими етикетками. При цьому більше половини з них відмовляються від цього непевного захисту — або за додаткову оплату, або на жорстке наполягання клієнтів з темними біографіями й важкими кулаками. Недавно в Ялті обстежили півсотні юних ударниць секс-вахт, кожна з яких вважала себе цілком здоровою. Але довелося засмутити їх: аж 29 із них серйозно хворі на підступні хвороби, що передаються статевим шляхом. Лікарі застерігають: коли ще недавно СНІД був розповсюджений здебільшого серед наркоманів, нині дедалі частіше його передають повії. А повії «зі стажем» самі зізналися медикам-психіатрам: окрім довжелезного шлейфа смертельних і мерзенних хвороб, вони тяжко страждають від кожного контакту, довго відчувають глибоку психологічну травму, часто разом з фізичною. Адже до секс-товару «покупець» ставиться відповідно: як до речі, з якою можна робити що заманеться, знущатися, калічити, навіть вбити, й завжди зневажати.

Попри це масштаби курортної секс-індустрії вражають.

Психологи кажуть, що в повії здебільшого йдуть ті, кому це... до вподоби. З кількох жінок середнього віку, у яких не склалося сімейне життя чи кар'єра, кожна поведе себе по-різному. Одна стисне кулаки й шукатиме роботу, бодай найнепрестижнішу. Інша позичить гроші у знайомих. Третя чекатиме, що Бог дасть. Четверта буде пити. А п'ята з'явиться на панелі, бо й у думці не допустить, що вчинити можна якось інакше. У повії ніхто нагайкою не заганяє.

А доки суспільство вирішує, як побороти це зло, дівчатка й зрілі жінки виходять на «такі заробітки». На всіх є попит. І не лише в Криму — за даними ООН, чверть світового прибутку злочинного бізнесу на торгівлі людьми приносять українки.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

До козацьких таборів — по науку

Хмельницька область. У Дунаєвецькому районі почали працювати незвичні літні табори відпочинку. Вони належать козакам Подільського полку характерного козацтва, де ті не лише відпочиватимуть, а й навчатимуться. Так, у таборі «Щаслива родина» знайомитимуть із народними традиціями та обрядами, сімейною педагогікою. У «Козацькому» можна опанувати бойове мистецтво «Триглав», історію та народну медицину. А в «Вишкільному» навчатимуть інструкторів козацького рукопашного бою.

Медаль за логіку

Срібну медаль міжнародного чемпіонату з розв'язування логічних ігор, що проходив у Франції, привіз у село Шрубків, що в Летичівському районі, Андрій Данішевський. Хист до точних наук хлопець успадкував від родини, в якій дідусь і бабуся були вчителями математики, батько — фізик. А в обласному спеціалізованому ліцеї-інтернаті поглибленої підготовки в галузі науки допомогли їх розвинути. Як переконані батьки і педагоги, нагорода міжнародного чемпіонату — це лише початок наукової діяльності Андрія.

Ірина КОЗАК.

Екологічний аудит

Запоріжжя. Отримано результати незалежного екологічного аудиту ВАТ «Запоріжсталь», який з ініціативи комбінату провів «Центр екологічного аудиту і чистих технологій». «Було здійснено комплексний аналіз підходу до розв'язання екологічних проблем, побудови природоохоронної роботи і дотримання природоохоронного законодавства на комбінаті», — прокоментував аудит головний еколог ВАТ «Запоріжсталь» М. Силін. Перевірка показала, що підприємство — на правильному шляху. Дано оцінку технічному станові комбінату, проаналізовано основні джерела шкідливих викидів. Аудитори відкоригували екологічну програму на комбінаті. При цьому змін, на їхню думку, потребує і міська програма виходу з екологічної кризи, бо програма «Запоріжсталі» багато в чому повторює загальноміську. «Терміни цієї програми нереальні. Неможливо, приміром, за рік перевести мартенівське виробництво на конверторне. Така реконструкція потребує три-чотири роки», — зазначив радник міністра охорони навколишнього середовища України, директор «Центру екологічного аудиту і чистих технологій» Г. Шматков. Вихід Запоріжжя з екологічної кризи можливий, але разом з реалізацією програм на підприємствах потрібні також зміни в законодавстві стосовно механізму розподілу коштів, сплачуваних до екофондів.

Пластуни вивчають Холодний Яр

Пластуни табору «Степовий рід» зупинилися табором над Холодноярським урочищем. «Все тут зроблено руками пластунів, — з гордістю розповідає отаман Роман Орищенко, крайовий представник Пласту на Черкащині. — На чолі з бунчужним Олексієм Литвиновим, студентом-істориком з Кіровограда, хлопці поставили намети, облаштували майданчики, встановили щоглу для державного прапора».

У таборі пластуни проходять вишкіл: опановують козацькі бойові прийоми, вчаться долати перешкоди, керувати човном і байдаркою, метати списа. А ще — розучують січові пісні і стежать за культурою мови, «воюють» із суржиком.

Через день таборові десятки «Максим Залізняк», «Степові орли», «Козачки» вирушають у кількакілометровий похід. До того ж переходи здійснюють у повному спорядженні — адже долають непролазні лісові нетрі, річки, болота. Йдуть навпростець до Суботова, Чигирина.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: чергові варять куліш.

Фото автора.

Слова, як роси, падають у душу…

Мабуть, нема в Україні людини, яка не чула по Українському радіо голос журналіста Григорія Козакова, не бачила його, завжди стриманого, зосередженого, у випуску новин Першого національного телеканалу. Цій роботі віддано понад двадцять літ. Згодом прилучився й до виховання майбутніх телезірок. У Національному університеті культури і мистецтв доцент Григорій Козаков веде курс майстерності диктора і телеведучого.

Фото автора.

І ось — знайомство нове і несподіване. З Козаковим-поетом — дивовижно ліричним і пісенним, витонченим і мудрим. Його поетична збірка «Я у вересні народився» — згусток найніжнішої ніжності, найтрепетнішої любові, найжурливішого смутку.

Ілюстрована чудовими пейзажами земляка-черкасця Бориса Федоренка, вона ще більш наповнилася красою і світлом.

Про що б не писав залюблений у життя і людей Григорій: про свою батьківщину Чигиринщину і рідну Стецівку, про односельців і пісенну «Козачку», про листопадовий Київ чи лагуни Венеції — кожне слово пронизане «кольорами чистими і прегарними». Кожний рядок ясніє «кольором сонця», «журавлино-вересневим цвітом». А ще — тугою за далеким, вмитим чистими росами-дощами, зігрітим теплом маминих долонь, світом дитинства:

Колисала мене мама на стерні.
Під голівку — колоски запашні.
Колосок до колоска — сто зернин,
Хай щасливим виростає син.
...Лопотіли босі ніжки по стерні,
То збирав я колоски, мов пісні...

Щойно видруковану книжку Григорій Козаков разом з черкаським земляцтвом у Києві «Шевченків край» привіз до Чигирина. Тут, на батьківській землі, в оточенні близьких по духу людей, він читав вірші. Славнозвісний фольклорний гурт «Козачка», на чолі з названою матір'ю поета, 82-річною Марією Хомівною Орленко, співав стародавніх пісень. А коли завів жартівливої та іскрометної — підхопив Григорія до танцю.

Під шатами Холодноярського лісу ще довго звучали вірші і пісні, слова вдячності й поваги. Немає більшого щастя для поета, ніж зустріч з рідною землею і визнання людей, серед яких зростав...

Лідія ТИТАРЕНКО.

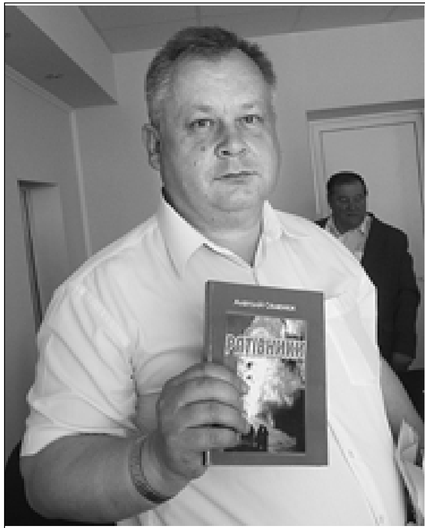
Черкаська область.

На знімку: Григорій Козаков у своїй стихії — серед земляків і учасниць фольклорно-етнографічного гурту «Козачка» у Чигирині.

Приборкувачі стихій

Нещодавно у луцькому видавництві «Надстир'я» побачила світ книга Анатолія Семенюка «Рятівники». Про роботу вогнеборців автор знає з власного досвіду, сам пройшов шлях від інструктора пожежної профілактики до начальника відділення держпожежнагляду області. Він — чорнобилець-ліквідатор, полковник запасу.

Книга «Рятівники» — своєрідний літопис пожежної охорони Волині від кінця XIX століття. Тут читач знайде цікаві розповіді про роботу рятувальників на гасінні складних пожеж, ліквідації наслідків стихійних лих, знешкодженні боєприпасів, допомогу людям в екстремальних ситуаціях.

«Рятівники» — десята книга Анатолія Семенюка. Сподіваємося, вона, як і інші твори — «Кроки крізь полум'я», «Король за гратами», «Вогненний дракон», «Погорільці», сподобається читачам.

Микола ЯКИМЕНКО

Волинська область

На знімку: Анатолій Семенюк зі своєю новою книгою.

Фото автора.

«Нас цікавить, щоб українські глядачі мали вільний доступ до каналу «Культура». Плануємо, що в бюджеті-2007 фінансування каналу зросте в кілька разів», — сказав в. о. віце-прем'єр-міністра України В'ячеслав КИРИЛЕНКО

Особиста філологія

Наше село Стражгород колись належало до Уманського козацького полку, а потім до Вінницької області.

Наша родина Білоус-Батуха на 1 січня 1933 року нараховувала 23 душі (батьки, чотири дочки, чотири сини, чотири невістки, зять, діти) — від 57 до 1 року. Від голоду в квітні 1933-го в один тиждень померли: Харитон — 57 років, Семен — 27 років, Ганна — 25 років, Володя — 5 років, Хіврона — 17 років. Тоді ж я втратив матір Марію. Цих смертей могло не бути, якби не обман. Восени 1932-го, забираючи у селян Стражгорода зерно, комуністи казали: «Весною Сталін дасть борошна». Не дочекавшись, у квітневу ніч вся родина Білоусів-Батухів, що була ще живою, покинула у Стражгороді своїх п'ять хат і виїхала в Росію. На станції Цвіткове ми робили пересадку на Ленінград: бабуся Текля, батько Кузьма, моя сестра Ніна та інші.

На станції Цвіткове червоноармійці скидали з вагонів українців, які намагались вирватись із смертельної пастки. Лиш на третю ніч ми пробрались у потяг на Ленінград. На станції Цвіткове, серед померлих з голоду, ми покинули тіло моєї дворічної сестрички Ніни, яка відійшла у вічність без плачу.

На вокзалі Ленінграда вразило, що візники кидали хліб коням. Однієї буханки вистачило б, щоб була жива моя сестра Ніна.

Я згадав невигойну рану, завдану українцям Москвою у 1933 році, передусім для депутата Верховної Ради України п'яти скликань, комуністичного вождя Симоненка, який у Верховній Раді заявив, що у 1933 році в Україні голоду не було, та ще й ратує, аби російській мові надати статус державної — не в Росії, а в Україні. Від заяви Симоненка близько десяти мільйонів українців, убитих голодом у 1933 році, перевернулись у глині. Чому у глині? Бо померлих з голоду кидали у ями без домовин, без молитви. Я свідчу, бо сам пережив голод 1933 року і бачив, як люди плакали від мук голоду і потім тихо відходили у вічність.

У 1933 році убито голодом близько десяти мільйонів українців.

Ця стаття присвячена захисту в Україні української мови, то чому ж згадується голодомор 1933 року? Бо то було убивство України. А русифікація — так само убивство.

Німецький уряд вибачився перед євреями за холокост. За злочин, скоєний Москвою проти українців у 1933 році, ніхто у нас вибачення не просив, жертвам геноциду компенсації не платив.

Це США чи НАТО зрусифікували мільйони українців? Це Євросоюз, турки чи поляки виховали зневагу в Україні до української мови?

Мій батько, залишивши непохованим на станції Цвіткове прах своєї доньки Ніни, мене здав у притулок, за квартал від Нарвських воріт Ленінграда. 1 вересня 1933 року, не питаючи згоди, мене посадили за парту російськомовної «нульовки».

Як виховували колись яничарів? Брали хлопчиків віком від одного року до п'яти і в спеціальних школах створювали з них вояків. Чому лише до п'яти років? Бо свідомість людини до п'яти літ —чистий аркуш, на якому можна записати будь-яку мову, поведінку.

Отак і комуністичні вожді: заміняли «по просьбе трудящихся» українську мову на «русский язык» в дитсадках, школах і ВУЗах. Партію регіонів, яка ідейним підгрунтям має зневагу до української мови, створили не Янукович, Ахметов, Богатирьова, а російські царі та кремлівські вожді. Не було добровільної відмови українців від своєї мови, а було підступне насильство.

У 1935 році всі Білоуси-Батухи, крім мене, «детдомовца», повернулися з Ленінграда у Стражгород і застали у своїх п'яти хатах сім'ї росіян, яких комуністи встигли переселити в Україну зі Смоленщини. Обмануті вербувальниками («там люди вымерли от тифа») сім'ї росіян повернулися на Смоленщину.

До 40 років я жив зрусифікованою людиною.

А 1968 року, на прохання учнів Уманського технікуму механізації сільського господарства, я, інженер-механік, перейшов читати предмет «Експлуатація машинно-тракторного парку» з російської на українську мову.

Чому легко далась мені українська мова? Тому що батько віддав мене у російський притулок не до п'яти літ, а майже у сім.

Сам себе українізувавши, я пішов проти політики русифікації України. Під тиском комуністів вимушений був кинути викладацьку працю і мити трактори в Уманській «Райсільгосптехніці», де мене за мій лист до КПРС у серпні 1972 року виключили з партії.

Я не вірив, що українська мова заважає будувати комунізм, і тому тратив гроші і час на апеляцію до парткомісії Черкаського обкому, до парткомісії ЦК КПУ, їздив у Москву до ЦК КПРС.

Двадцять вісім членів парткомісії Черкаського обкому КПУ, на чолі із Я. Погребняком, чотири години переконували мене, що українська мова — неперспективна, а

Державну мову — на основу Христову

Багато чепухи і брехні

Дорога редакція, ви пишете багато чепухи і брехні!

Наприклад, що на Україні не може бути російська мова другою державною — це чушь! Може, і не тільки російська, а й татарська! Другою державною мовою в Україні може бути будь-яка мова, а от першою тільки українська! При умові, що всі татари й росіяни будуть володіти українською мовою!

Олександр БІЛАН,
пенсіонер з Радянським паспортом.

Красногвардійське
Совєтського району,
Крим.

Професійно чи від душі

Я, постійний читач вашої газети, не можу не відгукнутися на звернення, надруковане у №97 за 30.05.06. Йдеться про «Обращение к президенту Украины Ющенко В. А.» групи президентів та директорів академій та інститутів.

У своєму зверненні ці науковці вимагають від президента: 1) Установить обязательную норму издания на украинском языке части тиража для журналов и газет с общегосударственной сферой распространения в размере не менее 70% от общего тиража (то же — для отечественных книгоиздателей). 2) Принять решительные меры для зашиты отечественного книжного рынка путем внедрения квот на импорт книжной продукции из других стран.

Хочу спитати шановних науковців: а хто має відшкодувати збитки друкарням і видавцям, які вони понесуть у випадку нереалізації отих 70% примірників? Що ми будемо читати потім, коли оті видавництва внаслідок отаких дій розоряться? У разі «внедрения квот на импорт» в країну піде контрабанда, зростуть ціни.

Ще б хотілося запитати у шановних науковців: чи ви патріоти нашої мови професійні, чи — від душі? Якщо професійні — тоді усе зрозуміло. Якщо ж від душі, то, на мій погляд, насамперед треба вимагати деяких пільг саме для українських видань або частин тиражу. Щоб стимул був. А який саме відсоток його буде — то вже нехай вирішують самі видавництва.

Хто має понести відповідальність за такі дії? Якби шановні науковці підтримали свою ініціативу матеріально: своїми коштами, майном, посадами — це був би вчинок, гідний поваги! Або таким же чином відповіли за наслідки. А то відповідальність ляже, як завжди, тягарем на пересічних громадян!

І ще: Ваша газета двомовна, друкуються статті і на рідній мові. То хотілося знати: а чому це шановні науковці своє звернення надрукували на мові «іноземної держави», а не на державній?

Я майже на 100% впевнений, що листа ви не надрукуєте.

З повагою, Сергій КАРПЕНКО,

Сіверськ
Донецької області.

Від редакції: Оскільки в листі є закид газеті, відповідаємо. Так, наша газета двомовна, і звернення від 30 травня ц. р. подане в українському варіанті українською, а в російському — російською мовою.

Отак і співаю

Я 50 літ живу на цій чудовій землі. Співаю в церковному хорі. За фахом учитель укр. мови та літератури, але 17 літ працював у міліції — закінчив службу майором за вислугою літ у кримінальній міліції у справах неповнолітніх. Тому почав співати тільки після виходу на пенсію. Мої предки всі вінчалися у Свято-Катеринівському храмі Московського патріархату в нашому місті Здолбунові. Вінчався у ньому і я. Крім того, як і мій дядько, читаю Апостола. Мама мала гарний альт і також співала. Співаю я і зараз у згаданому храмі, але після останніх подій у нашій Україні душа не на місці. Під час виборів у нашому храмі велася пряма агітація за проросійських кандидатів. І тепер біля нашого храму розповсюджують листівки й духовну літературу, але все мовою російською, ніби у нашому місті немає зовсім українців, в тім числі дітей. А в книгах, як правило, пасквілі на Київський Патріархіат. Підходив до жінок, які це продають —а вони мені зразу про неканонічність нашої мови. А я їм кажу, що всяка мова свята й канонічна. Так, православні народи мають бути єдині духовно, але що робити, коли духовно близький російський народ зверхньо ставиться до нашої мови? А останні події у Феодосії! Значить, Росія може мати стосунки з НАТО, а ми ні? У зв'язку з цим я давно б уже перейшов до одного з храмів Київського Патріархату, але тримає те, що мене хрестили у храмі, де співаю я і куди ходили мої родичі.

Якщо зможете опублікувати мого листа, то пишіть повністю мої дані, що я колишній міліціонер по роботі з дітьми і що співаю в храмі Московському, але на боці Київського Патріархату.

З повагою,
КУЛЕША Федір Мусійович,

Здолбунів.

Другою державною в Україні може бути будь-яка мова, а от першою тільки українська!

мовою «советского народа» має бути лише російська. Затвердила ця парткомісія моє виключення із КПСС, бо я не визнав захист української мови своїм злочином.

Я не вимагав для української мови статусу державної в масштабі СРСР. Я просто захищав українську мову в Україні.

На п'ятнадцятому році незалежності русифікація України не припинилась, а посилилась. А тому Верховна Рада повинна:

1. Прийняти спеціальну постанову про захист в Україні української мови.

2. Негайно визнати воїнів УПА героями України, які боролись з окупантами

старого солдата

Колаж Олесія КУСТОВСЬКОГО.

Колегія Черкаського облсуду 12.02.73 засудила мене до двох років ув'язнення в колонії загального режиму.

України не на їхніх землях, а на своїй землі. Пенсії ветеранів УПА мають бути вищі, ніж у ветеранів КДБ.

3. Оскільки антиукраїнська влада Гуренка—Кравчука здала всю атомну зброю й залишила Україну обеззброєною — без референдуму, негайно, прийняти постанову про вступ України до НАТО.

4. Прийняти постанову про створення міжнародного трибуналу для розслідування геноциду українського народу в 1933 році.

5. Ліквідувати шкідливу для територіальної цілісності держави Кримську автономію, повернути Кримові статус області. Бо Кримська автономія — наслідок колоніального панування в Україні Московської імперії.

Я, український націоналіст за переконаннями і член КУН за партійністю, вважаю, що всі українці України мають вільно володіти «русским языком», бо Росія за віки назбирала багато корисних знань і не використати їх для блага нашого народу нерозумно. Але в школах України «русский язык» слід прищеплювати учням лише два роки, у 8—9 класах, коли у дитини зміцніла українська мова. Негуманно примушувати російського генерала Герасимова в його 85 літ вивчити українську мову (як і всіх зрусифікованих громадян такого віку), але держава має подбати, щоб українська мова в Україні почала відроджуватись.

***P. S.* Коротко — про тих БІЛОУСІВ-БАТУХІВ, які вижили у 1933 році. *Іван БІЛОУС*, кулеметник, загинув під час штурму Берліна. *Венедикт БІЛОУС*, розвідник (ордени Червоного Прапору, Червоної Зірки, Вітчизняної війни) лежить у болоті під Ленінградом. *Петро БІЛОУС* — артилерист, обороняв Москву, повернувся з війни до своєї Теклі з нагородами і квитком члена ВКП(б). *Кузьма БІЛОУС* — шофер «полуторки», воював з японцями на Халхін-Голі, у війні радянської імперії з Польщею (1939), Фінляндією (1940), війну з фашизмом закінчив у 1945 році. Я, Василь Білоус-Батуха, 14 березня 1944 року, добровільно пішов битися проти Гітлера, воював у 1945 році проти Японії, срібну медаль «За освобождение Кореи» отримав з рук Кім Ір Сена.**

Василь БІЛОУС.

Умань.

Прикинь, «б... дь»...

Иду по Приморской площади города-курорта Бердянска. Навстречу идет молодая семья отдыхающих. Папа, мама и ребенок — мальчик лет трех. Мама — красавица, ребенок — славный, молодой папаша — на коротких ножках, в шортах, с пивным животиком до колен... Проходят мимо... Невольно слышу нравоучения папаши: «Я вам «б.. дь», обоим покажу «б.. дь». Я вам «б.. дь» ггаварил уже...». Мама и ребенок обреченно плетутся за папашей...

Иду дальше, вдоль чудесной набережной нашего города-курорта... Обгоняю двух девочек-подростков, скромно и чистенько одетых. Слышу: «Прикинь, «б... дь», я в этом доме жила». Одна из девочек показывает пальцем на окно дома на Набережной. Другая удивляется: «Брось «пи... ть» тетка. Какого «х... я»?». Первая оправдывается: «Да, «б.. дь», когда я маленькой была, я тут с предками жила «б.. дь»... «. Подруга говорит: «Ни «х.. я» себе!» А девочкам этим — лет 15—16 всего!

Откровенно вульгарная лексика, к сожалению, в курортном городе Бердянске стала привычной. Эта лексика даже интержаргонной «феней» не является, это не «стук по блату», не «уголовный жаргон». Русская «феня» в сравнении с языком бердянских детей, подростков и некоторых взрослых — язык аристократов! Такое впечатления, что некому нашим детям объяснить, что подобная лексика всякую человеческую перспективу перед ними закрывает, что это прямой путь к полному одичанию и к неминуемому вырождению-унижению, путь на социальное дно.

А ведь еще в XIX веке Бердянск одним из самых просвещенных и успешных городов империи Российской слыл. Задачи воспитания и образования детей тогда первоочередными считались. Может быть, былая слава бердянского просвещении поможет нам и нынешний лингвистический беспредел пережить?

Удивительно, у нас в Бердянске — великое множество «озабоченных» статусом разговорного языка, некоторые нетерпеливые призывают местных депутатов и в Бердянске местный государственный статус принять, а вот курортно-рыбий лингвистический беспредел эти «озабоченные» совершенно не замечают! Не волнует их судьба наших детей.

Может быть, пора нашим депутатам Бердянск территорией без «рыбьего стука» объявить...

Валерий КРАВЧЕНКО.

Бердянск.

Схаменімось!

Проблема мови державної, як і мов нацменшин, врегульована Основним Законом на виріст — на десятиріччя наперед. Не піддавайтесь провокативним спокусам, змотивованим п'ятою колоною, розрубати гордіїв вузол статусу української мови як державної за допомогою референдумів, плебісцитів, опитувань. Для цивілізованого духу Європи плебісцит справді є найдієвішим засобом вивести диктатора із стану хронічного духовного запою і такого ж похмілля. Однак добре відомо також, що від плебісциту до охлократії, ще жорстокішого абсолютизму і деспотії — єдиний крок. Не зробімо його, навіть у стані найгірших розчарувань...

Збережемо спільними патріотичними зусиллями статус української мови, не дозволимо її доконати. Відомо що нині щотижня на американському, африканському та азійському континентах зникає одна локальна мова На європейському континенті першою в черзі на зникнення є мова українська. З нашої вини!

Схаменімось! Бо й у Святому письмі читаємо: «Як говорить хто ЧУЖОЮ мовою, той не людям говорить...»

Яків ОПИЛАТ,
кандидат психологічних наук, доцент, відмінник освіти України, ветеран праці і війни, пенсіонер.

Юшки,
Кагарлицького району
Київської області.

Нагадати Хмельницькому

Українська мова — державна. Цього російська мова в Україні не витримує й її корчить. Вона хоче бути другою державною, бодай регіональною. А насправді вона з часів царя Петра — колонізаторська. І колонізація України Росією продовжується. Всі ЗМІ — російськомовні. Деякі газети ніби й українські, але без російських статей і кросвордів не обходяться. Телебачення — українською тільки останні вісті і переклад поверх кадру.

Отже, всі державні установи України повинні користуватись виключно українською мовою, в т. ч. загальноосвітні школи. Пора замінити колонізаторські назви наших вулиць і населених пунктів за їх колишніми українськими назвами. Нічого їх позичати в північного сусіда. А на пам'ятнику Хмельницькому в Києві зробити напис: «Віддав Україну Росії!»

Дід Микола ВАРАВА.

Драбів
Черкаської області.

Рахуємо чи вважаємо?

Народився я і виріс на межі Харківщини і Полтавщини, живу на Херсонщині, де, вважається, немає українців. Яка брехня! Я твердо переконаний, що не може якась мова, навіть близької сусідки, загрожувати тій, яку опанував з молоком матері. Не про те йдуть суперечки. На мою думку, в першу чергу треба дбати про ДОСКОНАЛЕ ЗНАННЯ РІДНОЇ МОВИ і не боятися чужорідного впливу.

Зараз уже не можна вивчати мову за допомогою художньої літератури. Не можна вивчати вимову за допомогою радіо- чи телепередач. Бо там чуємо й читаємо «рахую» замість «вважаю», «повістка дня» замість «порядку денного» й ще багато мовних недоречностей. Ось диктор каже, що «співробітники міліції затримали...». Які вони нам співробітники? Поміж собою вони співробітники, а для нас — працівники міліції!

А найболючіше сприймаю слово «батьківщина». Воно має три значення: «Батьківщина». Це слово має три значення — твоя країна, місце твого народження і третє, з наголосом на першому складі — спадок, російською — «наследство». То чому ж по всіх телеканалах уживають саме наголос на першому складі, коли йдеться таки про країну, а не про спадок? І тут винні «москалі»? Саме час обрізатися не на тих, хто вимагає двомовності, а на самих себе.

Анатолій ГРАБКО,
редактор газети «Рідна пристань».

Гола Пристань
Херсонської області.

Чию ж мову зневажено?!

Багато знати мов — це є прекрасно, але цуратися своєї, це ж треба бути ким — лиш хохлую неясно.

Лише розумово відсталі особи можуть дійсно не розуміти, а державоненависники свідомо вдавати нерозуміння, що МОВА як атрибут державності є ознакою самоповаги громадянина, а знання мов є ознакою освіченості людини. Але без самоповаги користі від освіченості не буває. Тому-то Українець — це звучить гордо, а різного роду малороси, хохлуї (тобто гібрид хохла та холуя) — це рівень неповноцінності. І біди наші не від українців, а від того, що нині в Україні їх меншість є.

То й будемо жебраками, допоки хохлуїв і малоросів в Україні більшість є. Регіонали поставили себе в ідіотське становище, прагнучи тезою про захист російської мови в Україні видурити підтримку «голосувальників», маючи їх за політичне безграмотну «електоральну масу». І це їм вдалося.

А тим часом Європейська Хартія регіональних і мов нацменшин захищає зникаючі мови, а не інтереси розумово недолугих осіб, які неспроможні осилити мову країни проживання чи інтереси державоненависників, які свідомо загострюють мовне питання з метою використати це для анексії даної країни іншою країною.

Але ініціатори проявили брутальну зневагу до мови братнього українцям народу, до мови ... російської! Адже посиланням на «Хартію ...» вони визнали російську мову НЕ як «російській могучій язик», а як мову, якій загрожує на Землі... зникнення. Як мови «російської нацменшини», а не вживаного російськими колоністами-шовіністами (не плутати з російськими націоналістами) і їх прислужниками ідіотичного (як і термін «совєтскій народ») терміну «русскоязичнє насєлєніє».

Також не треба вдавати прислужникам російських колоністів-шовіністів ніби вони не знають, що нині немає «русской нації», а є «російська», тому не може бути «русскоязичного насєлєнія», а лише «російськоговорящєє». І це чітко розумів Єльцин, який ніколи не говорив «ми русскіє», а завжди — «ми россіяне».

Так що доцільно було б, щоб нинішній Президент Росії Путін для всієї цієї камарилії «защітніков» неіснуючого етносу (мається на увазі «русскоязичнє насєлєніє»), які в силу власної розумової недолугості сіють розбрат між двома добросусідськими націями в угоду розумово недолугих україноненависників, організував курси на тему «Коль в головє пусто — то в чужіє сані не садісь».

А депутатам ВР України терміново внести доповнення до закону про депутатів всіх рівнів, на обов'язковість тестування кандидатів у депутати на юридичний мінімум знань Конституції України. Щоб в Україні відбувалася дійсно цивілізована українізація, а не дебілізація суспільства. Щоб не пропали даремно жертви наших прадідів, дідів. Щоб наш край не став краєм пройдисвітів й рабів.

І. ЗАЛЕВСЬКИЙ,
гр-н Самостійної (але ще «незалежної» від Справедливості, Милосердя та Здорового Глузду) України.

Збараж.

Пересчитайте словарь

Бывший первый секретарь Компартии Украины Щербитский (так у тексті — Ред.) сказал в своем выступлении, что я Украину сделаю русской. Так и произошло, в настоящее время во всех общественных местах разговаривают на русском языке. А Президент Ющенко об этом и слышать не хочет. Украинский язык это перевернутый русский язык. Если пересчитать весь словарь, то в украинском словаре больше половины русских слов. Если посмотреть украинский словарь, то в нем только одна своя буква и (ы)...

Александр КИХТЕНКО,

Бровары Киевской области.

Не будемо когутами

Україна давно переживає процес обрусіння, а найтотальніше обрусіння почалося, коли Щербицький скинув Шелеста й у містах увійшло в моду перепрофілювання загальноосвітніх шкіл з україномовних на російськомовні.

Але ж зараз у нас є своя держава! Я думаю, що більшість українців, навіть не української національності, вважають, що політики, які проштовхують закон про другу державну мову, працюють не на благо нашого народу й навіть російськомовного населення. Чи можна пускати політиків до влади?

Я не противник російської мови. Але гірко, що ми соромимося самі себе й своєї мелодійної красивої мови. Гірко чути, як оті самі політики насправді розмовляють суржиком або каліченою російською. Таких наш народ охрестив когутами. Когут — це курка, яка чомусь раптом заспіває голосом півня. Але ж вона не вимагає при цьому надати їй статус півня!

Михайло ПОГРІБНИЙ, 81 рік.

Пронозівка
Глобинського району
Полтавської області.

Країні потрібна вуглеметанова галузь

Попри всілякі розбіжності та протиріччя в українському політикумі, всі присутні там серйозні «гравці» сходяться на тому, що шлях України — інтеграція у євроспільноту. І незалежно від формату, в якому існуватиме система «Україна — ЄС», запорукою її ефективності = корисності саме для нашої держави є підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств. Один з найголовніших і обов'язкових кроків на цьому шляху — проведення реформ у енергетиці. Саме «реформ», бо ситуація через невпинне зростанні цін на енергоносії у світі вимагає якомога швидкого розв'язання низки різноманітних і складних проблем.

Фото азотно-мембранної станції.

Важливою складовою зміцнення енергетичного сектору, зменшення енергозалежності від зовнішніх постачальників має стати розвиток добування такого вуглеводневого ресурсу, як шахтний метан. Адже за його запасами у вугільних шарах наша держава посідає восьме (а за розрахунками деяких фахівців навіть шосте) місце у світі.

Потенційно небезпечний шахтний метан — супутній продукт вуглевидобування — у світі навчилися вилучати, транспортувати спеціальними газопроводами та використовувати для виробництва електроенергії у комунальному господарстві, для опалення шахт тощо. Найширше опанували ці технології в США, де у загальному балансі видобутку блакитного палива в державі обсяг шахтного метану становить майже вісім відсотків. У нас така робота проводиться у дуже малих масштабах, є скоріше виключенням, ніж правилом. Поодинокий вражаючий приклад — шахта ім. О. Засядька в Донецьку. Торік видобуток газу становив тут 150 млн. м³. Нині саме на шахтному метані на підприємстві працює електростанція потужністю 66 мВт, де встановлено 12 когенераційних модулів. За допомогою американських грошей, американських спеціалістів і американської техніки проводиться вилучення вугільного метану на шахті «Краснолиманська».

Ми, машинобудівники, порушуємо питання про масштабне розгортання в державі робіт з видобутку шахтного метану не лише тому, що бачимо від того користь для зміцнення енергетичної бази держави, а й сподіваючись, що нова індустрія видобування використовуватиме технології з використанням не лише зарубіжного досвіду та імпортної техніки, а й спираючись на український потенціал машинобудування, вітчизняний промисловий і науковий потенціал. Зокрема, для забезпечення безпечного буріння свердловин у вугільних шарах, аби «взяти» метан, доцільно використовувати пересувні азотно-повітряні мембранні станції серії АМВС, випуск яких освоїв концерн «Укрросметал». Й це не лише наша точка зору, а й позиція наших німецьких партнерів, котрі бажають зайнятися вилученням метану з вугільних шарів в Україні, бо вміють це робити. Їхній інтерес до видобутку шахтного метану викликаний тим, що згідно з Кіотським протоколом протягом 2008—2012 років Німеччина повинна значно знизити викид речовин, котрі створюють парниковий ефект (у 2012 р. він має бути менший на 21 відсоток від того рівня, який був у Німеччині у 1990 р.). При цьому Кіотський протокол передбачає, що це зниження через тотальний характер парникового ефекту необов'язково має бути отримано саме на теренах Німеччини. Метан, що виходить на поверхню з вугільних шарів під час вуглевидобутку, як парниковий газ, у 21 раз небезпечніший за CO_2. Вилучати його з українських шахт і спалювати, аби це йшло «в залік» виконання норм зменшення викидів, зафіксованих для Німеччини у Кіотському протоколі — ось мета наших партнерів. Мало того, нині народжується ринок, на якому торгуватимуть квотами на викиди! Тут продавцем виступатиме той, хто може запропонувати: «У країні Z я здійснюю проект, котрий скорочує там викиди парникових газів в атмосферу на N млн. м³ на рік у перерахунку на CO_2. Якщо вам треба скоротити викиди в себе, але це занадто складно — купуйте право скористатися нашим скороченням». І як тільки перший період зобов'язань Кіотського протоколу запрацює — даний ринок, сегмент якого вже діє в межах ЄС, стане глобальним. Це станеться досить скоро — у 2008 році.

Але свої плани участі у проектах видобутку шахтного метану цим напрямом ми у себе в концерні «Укрросметал» не обмежуємо, бо знаємо, що одна з провідних американських компаній у даній галузі — Amoco опанувала технологію витискання метану з вугільних шарів азотом. Наші сучасні азотно-повітряні станції потрібні саме для такої технології. Тому прагнемо брати участь у її реалізації в Україні.

На часі, дуже на часі питання про створення вітчизняної вуглеметанової галузі.

Але, щоб вона народилася, потрібна державна підтримка цього процесу, як це було здійснено у тих самих Сполучених Штатах, де нині понад 100 фірм-операторів видобувають вугільний метан, як це було у Канаді, в Австралії.

Ми сподіваємося, що у нового уряду дійдуть руки до цієї проблеми, що Мінвуглепром запропонує відповідну державну програму, а Верховна Рада нинішнього скликання повернеться до розгляду внесеного ще на початку 2004 р. проекту Закону «Про газ (метан) вугільних родовищ», і цей документ буде допрацьовано з урахуванням нових реалій та прийнято, що створить необхідну правову базу для залучення інвестицій у перспективний напрямок розвитку вітчизняного паливно-енергетичного комплексу.

А. САЛЮК,
генеральний конструктор концерну «Укрросметал», директор Міжнародного інституту компресорного і енергетичного машинобудування (МІКЕМ).

■ ОГОЛОШЕННЯ

Фінансовий звіт АКБ «Сітібанк (Україна)» за II квартал 2006 року

Баланс за 2 квартал 2006 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
	АКТИВИ		
1.	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	90 448	186 853
2.	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України	132 669	292 178
2.1.	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.2.	Резерви у відсотках до активу	0	0
3.	Кошти в інших банках	830 912	195 581
3.1.	Резерви під заборгованність інших банків	(1 142)	(198)
3.2.	Резерви у відсотках до активу	0	0
4.	Цінні папери в торговому портфелі банку	9 850	0
5.	Цінні папери в портфелі банку на продаж	0	0
5.1.	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
5.2.	Резерви у відсотках до активу	0	0
6.	Кредити, що надані:	1 119 136	880 026
6.1.	Юридичним особам	1 112 889	873 227
6.2.	Фізичним особам	6 247	6 799
6.3.	Резерви під заборгованість за кредитами	(45 476)	(27 261)
6.4.	Резерви у відсотках до активу	4.06	3.10
7.	Цінні папери, що утримуються до погашення	0	00
7.1.	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	0	0
7.2.	Резерви у відсотках до активу	0	0
8.	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
9.	Основні засоби	29 706	29 133
10.	Нематеріальні активи	1 706	2 002
11.	Нараховані доходи до отримання:	15 265	13 553
11.1.	У тому числі прострочені нараховані доходи	14	3
11.2.	У тому числі сумнівні нараховані доходи	0	0
11.3.	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(8)	(2)
11.4.	Резерви у відсотках до активу	54.46	65.11
12.	Відстрочений податковий актив	0	0
13.	Інші активи	5 472	1 438
13.1.	Резерви під інші активи	(72)	(1)
13.2	Резерви у відсотках до активу	1.55	0.21
14.	Довгострокові активи, призначені для продажу	0	0
14.1.	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою родажу	0	0
14.2.	Резерви у відсотках до активу	0	0
15.	**Усього активів**	**2 188 466**	**1 573 301**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16.	Кошти банків:	90 319	632 741
17.	Кошти юридичних осіб	1 874 816	734 366
18.	Кошти фізичних осіб	3 113	2 850
19.	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
20.	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
21.	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	1 901	1 216
22.	Відстрочені податкові зобов'язання	91	91
23.	Інші зобов'язання	16 107	3 525
24.	**Усього зобов'язань**	**1 986 347**	**1 374 790**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25.	Статутний капітал	50 000	50 000
26.	Власні акції(частки, паї), що викуплені в акціонерів(учасників)	0	0
27.	Емісійні різниці	17 090	17 090
28.	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	131 421	84 054
29.	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	0	0
29.1.	Резерви переоцінки нерухомості	0	0
29.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
30.	Резерви переоцінки цінних паперів	(2 693)	0
31.	Прибуток/збиток минулих років	0	0
32.	Прибуток/збиток поточного року	6 301	47 367
33.	**Усього власного капіталу**	**202 119**	**198 511**
34.	**Усього пасивів**	**2 188 466**	**1 573 301**

Заступник Голови Правління ***Серьогін К.В.***
Заступник Головного бухгалтера ***Кузьмін Д.М.***

Примітка "Окремі показники діяльності банку"

Рядок	Найменування статті	На звітну	Нормативні показники
1.	Адекватність регулятивного капіталу (%)	13.09	не менше 10
2.	Поточна лікідність (%)	78.44	не менше 40
3.	Рентабельність активів (%)	0.66	X
4.	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	0	X
4.1.	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями	0	X
5.	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	-	X
6.	Сума сплачених дивідендів за 2005 рік на одну:	-	X
6.1.	Просту акцію	0	X
6.2.	Привілейовану акцію	0	X
7.	Перелік учасників (акцонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку:		

1. Сітібанк Оверсіз Інвестмент Корпорейшн — Код країни 840, Пряма участь 67%
2. Сітікорп Лізінг Інтернешенл Інк — Код країни 840, Пряма участь 33%

Заступник Голови Правління ***Серьогін К.В.***
Заступник Головного бухгалтера ***Кузьмін Д. М.***

Звіт про фінансові результати за 2 квартал 2006 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	попереднього фінансового року
1.	Чистий процентний дохід	34 026	21 493
1.1.	Процентний дохід	54 043	29 277
1.2.	Процентні витрати	(20 017)	(7 784)
2.	Чистий комісійний дохід	3 316	3 636
2.1.	Комісійний дохід	4 081	4 432
2.2.	Комісійні витрати	(765)	(795)
3.	Торговельний дохід	24 190	15 763
4.	Дохід у вигляді дивідендів	0	0
5.	Дохід від участі в капіталі	0	0
6.	Інший дохід	874	3 041
7.	Усього доходів	62 406	43 933
8.	Загальні адміністративні витрати	(6 906)	(4 622)
9.	Витрати на персонал	(9 292)	(7 448)
10.	Втрати від участі в капіталі	0	0
11.	Інші витрати	(4 356)	(10 884)
12.	Прибуток від операцій	41 852	20 980
13.	Чисті витрати на формування резервів	(27 966)	(13 331)
14.	Дохід/Збиток від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
15.	Прибуток до оподаткування	13 886	7 650
16.	Витрати на податок на прибуток	(7 585)	(1 442)
17.	Прибуток після оподаткування	6 301	6 207
18.	Чистий прибуток/збиток від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
19.	Чистий прибуток/збиток банку	6 301	6 207

Заступник Голови Правління ***Серьогін К.В.***
Заступник Головного бухгалтера ***Кузьмін Д.М.***

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" за 2 квартал 2006 року АКБ "Сітібанк (Україна)"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього дати фінансового року	Зміни після останньої річної звітності (+;-)
1.	Гарантії, що надані	43 360	42 334	+1 026
2.	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	+0
3.	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	+0
4.	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	779 299	576 668	+202 631
5.	Надана застава	0	0	X

Заступник Голови Правління ***Серьогін К.В.***
Заступник Головного бухгалтера ***Кузьмін Д.М.***

БВ
ВОЛОДИМИРСЬКИЙ
КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК

Фінансовий звіт 337933 ТОВ КБ «Володимирський» за 2 квартал 2006 року

м. Суми, пл. Незалежності, 10, 40030

Ліцензія НБУ № 199 від 29.01.2002 р.
тел. (0542) 215 400

Баланс

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	6549	5846
2	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.1	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.2	Резерви у відсотках до активу	0	
3	Кошти в інших банках	12812	48487
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	(51)	(95)
3.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	14381	13670
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	0	0
5.1	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
5.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
6	Кредити, що надані:	100296	54629
6.1	Юридичним особам	75157	43079
6.2	Фізичним особам	25139	11550
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(6222)	(3982)
6.4	Резерви у відсотках до активу	6	7
7	Цінні папери, що утримуються до погашення	0	0
7.1	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	0	0
7.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
9	Основні засоби	19963	20876
10	Нематеріальні активи	72	88
11	Нараховані доходи до отримання :	1326	1092
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	188	62
11.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	340	216
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(432)	(257)
11.4	Резерви у відсотках до активу	82	93
12	Відстрочений податковий актив	5	5
13	Інші активи	605	8488
13.1	Резерви під інші активи	(40)	(37)
13.2	Резерви у відсотках до активу	11	0
14	Довгострокові активи, призначені для продажу	0	0
14.1	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії,що утримуються з метою продажу	0	0
14.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
15	**Усього активів**	**149264**	**148810**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків	1846	22293
17	Кошти юридичних осіб	26777	20138
18	Кошти фізичних осіб	49742	36660
19	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
20	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	1607	1116
22	Відстрочені податкові зобов'язання	2616	0
23	Інші зобов'язання	17599	17602
24	**Усього зобов'язань**	**100187**	**97809**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25	Статутний капітал	35860	35860
26	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
27	Емісійні різниці	0	0
28	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	4677	4002
29	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	7848	10464
29.1	Резерви переоцінки нерухомості	7848	10464
29.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
30	Резерви переоцінки цінних паперів	0	0
31	Прибуток/Збиток минулих років	0	0
32	Прибуток/Збиток поточного року	692	675
33	**Усього власного капіталу**	**49077**	**51001**
34	**Усього пасивів**	**149264**	**148810**

Голова Правління ***В.В.Овсієнко***
Головний бухгалтер ***О.В.Чернявська***

Примітка "Окремі показники діяльності банку"

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Адекватність регулятивного капіталу (%)	44,93	Не менше 10%
2	Поточна ліквідність (%)	87,14	Не менше 40%
3	Рентабельність активів (%)	0,88	x
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	9743,81	x
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	7,24	x
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	x
6	Сума сплачених дивідендів за 2006 рік на одну:	0	x
6.1	Просту акцію	0	x
6.2	Привілейовану акцію	0	x
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку	0	x

Голова Правління ***В.В.Овсієнко***
Головний бухгалтер ***О.В.Чернявська***

Звіт про фінансові результати

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід:	4668	3761
1.1	Процентний дохід	9286	6207
1.2	Процентні витрати	(4618)	(2446)
2	Чистий комісійний дохід:	1953	2020
2.1	Комісійний дохід	2018	2197
2.2	Комісійні витрати	(65)	(177)
3	Торговельний дохід	2343	44
4	Дохід у вигляді дивідендів	0	0
5	Дохід від участі в капіталі	0	0
6	Інший дохід	52	(1728)
7	Усього доходів	9016	4097
8	Загальні адміністративні витрати	(2467)	(2211)
9	Витрати на персонал	(2694)	(2390)
10	Втрати від участі в капіталі	0	0
11	Інші витрати	(685)	(1238)
12	Прибуток від операцій	3170	(1742)
13	Чисті витрати на формування резервів	(2360)	2020
14	Дохід/Збиток від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
15	Прибуток до оподаткування	810	278
16	Витрати на податок на прибуток	(118)	(32)
17	Прибуток після оподаткування	692	246
18	Чистий прибуток/збиток від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
19	Чистий прибуток/збиток банку	692	246

Голова Правління ***В.В.Овсієнко***
Головний бухгалтер ***О.В.Чернявська***

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточ-ного кварталу року	На кінець попереднього фінансового річної	Зміни після дати останньої звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	10420	10893	(473)
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	11892	9490	2402
5	Надана застава	1156		

Примітка "Рахунки довірчого управління"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточ-ного кварталу року	На кінець попереднього фінансового річної (попередній рік)	Зміни після дати останньої звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	0	0	
2	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	0	0	
3	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	
4	Цінні папери в довірчому управлінні	0	0	
5	Банківські метали в довірчому управлінні	0	0	
6	Інші активи в довірчому управлінні	0	0	
7	Витрати за операціями довірчого управління	0	0	
8	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	0	0	
9	Усього за активними рахунками довірчого управління	0	0	
10	Фонди банківського управління	0	0	
11	Рахунки установників	0	0	
12	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	
13	Доходи від операцій довірчого управління	0	0	
14	Усього за пасивними рахунками довірчого управління	0	0	

---

4 липня 2006 р. Господарський суд Одеської області виніс постанову про визнання ПП «Далер-5» (ЄДРПОУ 33812405) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, справа 2/170-06-6018. Термін пред'явлення вимог кредиторів до боржника - один місяць з моменту публікації оголошення. Вимоги кредиторів спрямовувати на адресу Господарського суду Одеської області (м. Одеса, пр. Шевченка, 29).

---

5 липня 2006 р. Господарський суд Одеської області виніс постанову про визнання ТОВ «Сейга» (ЄДРПОУ 26567767) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, справа 21/207-06-6360. Термін пред'явлення вимог кредиторів до боржника - один місяць з моменту опублікування оголошення. Вимоги кредиторів спрямовувати на адресу Господарського суду Одеської області (м. Одеса, пр. Шевченка, 29).

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ СТРІЛОЧНИЙ ЗАВОД»

Повідомляємо вас, що Правління товариства прийняло рішення про скликання загальних зборів акціонерів ВАТ «Дніпропетровський стрілочний завод» на 29 серпня 2006 року о 13:00 годині за адресою: м. Дніпропетровськ, пр-т Калініна, 47 (палац культури ім. Ілліча).

Порядок денний:

1. Відкликання та обрання Голови та членів Правління Товариства.
2. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
3. Відкликання та обрання Голови та членів Спостережної ради Товариства.
4. Про зміну реєстратора, що здійснює ведення системи реєстру власників іменних цінних паперів Товариства.
5. Внесення змін та доповнень до Статуту Товариства.
6. Про внесення змін та доповнень до внутрішніх документів Товариства.

Реєстрація акціонерів та їх представників відбудеться 29 серпня 2006 року з 11:00 до 12:45 за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі паспорт, а представникам акціонерів - паспорт та доручення на право представляти інтереси акціонерів на загальних зборах, оформлене згідно з вимогами чинного законодавства.

Телефон для довідок: (0532) 18-17-90.

Правління Товариства.

---

4 липня 2006 р. Господарський суд Одеської області виніс постанову про визнання ПП «Елелокуст» (ЄДРПОУ 33568651) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, справа 21/206-06-6359. Термін пред'явлення вимог кредиторів до боржника - один місяць з моменту опублікування оголошення. Вимоги кредиторів спрямовувати на адресу Господарського суду Одеської області (м. Одеса, пр. Шевченка, 29).

Постановою Господарського суду м. Києва від 05.07.2006 р. по справі №43/403 ТОВ «Архітектурно-будівельна компанія «Альта» (код 32556650, адреса: м. Київ, вул. Ярославська, 58) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Валенціонову О. О., тел.: 486-86-12.

Вознесенський міськрайонний суд Миколаївської області викликає в якості відповідача **Волошину Марію Павлівну** у цивільній справі за позовом Маказюк Катерини Петрівни до Вознесенської міської ради та Волошиної М. П. про визнання права власності на житловий будинок за набувальною давністю у судове засідання, яке відбудеться 24 липня 2006 року о 10:00 за адресою: м. Вознесенськ, вул. Кібрика, 11, каб. 3.

У разі неявки в судове засідання, справа буде розглянута за відсутності Волошиної Марії Павлівни.

---

5 липня 2006 р. Господарський суд Одеської області виніс постанову про визнання ТОВ «Промінь-Агро» (ЄДРПОУ 33085683) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, справа 21/208-06-6361. Термін пред'явлення вимог кредиторів до боржника - один місяць з моменту опублікування оголошення. Вимоги кредиторів спрямовувати на адресу Господарського суду Одеської області (м. Одеса, пр. Шевченка, 29).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 04.07.2006 р. у справі №Б15/149/05 Закрите акціонерне товариство «Енергетик-НКЗ» (53207, Дніпропетровська обл., м. Нікополь, вул. К. Лібкнехта, 169, р/р 260013041534 в Нікопольському відділенні №7898 Ощадбанку України, МФО 306287, ЄДРПОУ 31384510) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ревункова Віталія Михайловича (ліцензія АБ №271579 від 29.11.2005 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення за адресою: 53220, Дніпропетровська обл., м. Нікополь, вул. Добролюбова, а/с 281. Контактний телефон: (05662) 938-43.

Ліквідатор.

Шановні акціонери ЗАТ "Український банк реконструкції та розвитку"!

Правління ЗАТ "Український банк реконструкції та розвитку" повідомляє, що 20 вересня 2006 р. о 10-00 за адресою: м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 65-Б відбудуться загальні збори акціонерів

Порядок денний:

1. Внесення змін до Статуту ЗАТ "Український банк реконструкції та розвитку".
2. Внесення змін до Положення про Правління ЗАТ "Український банк реконструкції та розвитку".
3. Внесення змін до Положення про Спостережну Раду ЗАТ "Український банк реконструкції та розвитку".

Реєстрація акціонерів з 9-30 до 10-00 за місцем проведення загальних зборів акціонерів. Акціонерам при собі мати документ, що посвідчує особу. Представники акціонерів повинні мати належним чином оформлену довіреність.

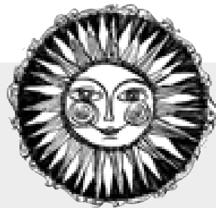
Акціонери можуть ознайомитись з матеріалами, що стосуються порядку денного та отримати додаткову інформацію стосовно питань порядку денного за адресою: м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 65-Б.

Телефон для довідок: (044) 216-24-55.

Правління ЗАТ "Український банк реконструкції та розвитку".

КУРІНЬ

СУБОТА, 15 ЛИПНЯ 2006 ■ № 129 (3879)

На вихідні в Україні очікується вночі 15 липня до 13—18 градусів тепла, 16 липня до 10—15, вдень до 19—24, на півдні до 21—26 градусів, у західних областях до 15—20; на високогір'ї Карпат вночі до 5—10, вдень до 8—13 градусів; у південних, східних областях та в Криму вночі 16—21, вдень 26—31. У західних областях місцями сильні дощі та зливи, в окремих районах град. Вітер північно-західний, 7—12 м/с, у західних областях пориви 15—20 м/с, на високогір'ї Карпат до 25 м/с.

«Га?..», або Диво-цвяхи

Досі у нашому районі активно підтримували тільки одного вітчизняного товаровиробника. А точніше — отих умільців, продукцію яких найкраще рекламують дядьки, які, немов раки, розповзаються по домівках. Та потім у тутешніх самогонників несподівано з'явився конкурент. І хто? Нізащо не повірите! Невеличкий заводик, що штампує... цвяхи.

Відтепер майстри чистої, як сльоза, оковитої самі були готові лити сльози. Бо майже все доросле населення містечка перейшло на цвяхи місцевого виробництва. Тобто замість придбати півлітру-другу й тихо посидіти в холодку, купували цвяхи і били, били, били. В стіни, в підлогу, просто в землю. Далі знову займали чергу до заводського магазину, куди несли свої останні гривні та копійки, і знову завзято гатили молотками.

Тепер уже плакали не тільки самогонники, а й листоноші, які почали мішками носити листи до редакції. А в них — одноманітні прохання: мерщій рятувати сім'ї. «Краще б він пив! — нарікала на лиху долю й чоловіка одна із дописувачок. — Як ото з'явилися ці цвяхи, геть не стало життя. То було приплентає, ляже й спить. А тепер, їй-бо, наче здурів, бо цілу ніч гамселить молотком. Вже скоро стіни попадають. І де ж ті гроші взяти! Так він додумався —почав майно з дому виносити, аби цвяхи купити. Я йому вже й пиво купувала, і коньяк — не допомагає. Хотіла молоток викинути, так він, клятий, із ним навіть спить. Ну, не ірод хіба?..»

Згодом листоноші полегшено зітхнули, бо жіночих листів поменшало. Дійшли чутки, що вони й самі взялися за молотки. Потім за диво-цвяхами потяглися покупці навіть з інших областей, а далі феноменом зацікавилися й закордонні делегації. Дівитись нікуди — треба їхати на заводик і вже на місці взнавати про секрет неабиякої популярності досі нічим не примітної продукції.

Тільки прибувши до містечка, я дуже пошкодував, що не захопив гарної шапки вушанки. Ні — не тому, що тріщав мороз. Просто навколо стояв такий перестук від молотків, ніби я потрапив до гігантської кузні просто неба. За дорослих вже мовчу. Але навіть хлопчаки, й ті замість ганяти собак чи м'яча завзято махали молотками.

Сказати, що я вистояв довжелезну чергу до директора заводу, — нічого не сказати. До того ж симпатична секретарка всі ці години неабияк збиткувалася з усіх присутніх у приймальні: час від часу брала наманікюреними пальцями цвяшок, в іншу руку молоток і гепала, аж шибки торохтіли.

Певна річ, серед нас були лицарі і ми намагалися їй довести, що це — чоловіча справа. Та де там! Потримати в руках і роздивитися диво-цвях не вдалося нікому, бо дівуля боронилася і розмахувала молотком, ніби ми їй пропонували бозна-що.

— Га? — перепитав мене директор, знімаючи навушники, коли я нарешті потрапив до його кабінету.

А після того, як збагнув мету мого візиту, тільки знесилено зітхнув і навідріз відмовився від інтерв'ю та безплатної реклами своєї продукції.

— Боже збав! Яка там ще реклама? У нас замовлень на два роки наперед... Працюємо у три зміни. Люди падають від утоми. І при цьому половину зарплати прагнуть брати тільки цвяхами. Жах!

Неймовірний гуркіт довкола не давав можливості нормально поговорити, і далі ми більше спілкувалися жестами. А коли дійшла черга до секрету величезної популярності цвяхів, директор, спасибі йому, довго не опирався.

— Та який там секрет! Оно! — тицьнув у бік телевізора, на екрані якого галалайкали депутати, яких ми, на щастя, зараз не чули.

Певна річ, я нічогісінько не збагнув і тому директор поманив мене пальцем до свого масивного сейфа.

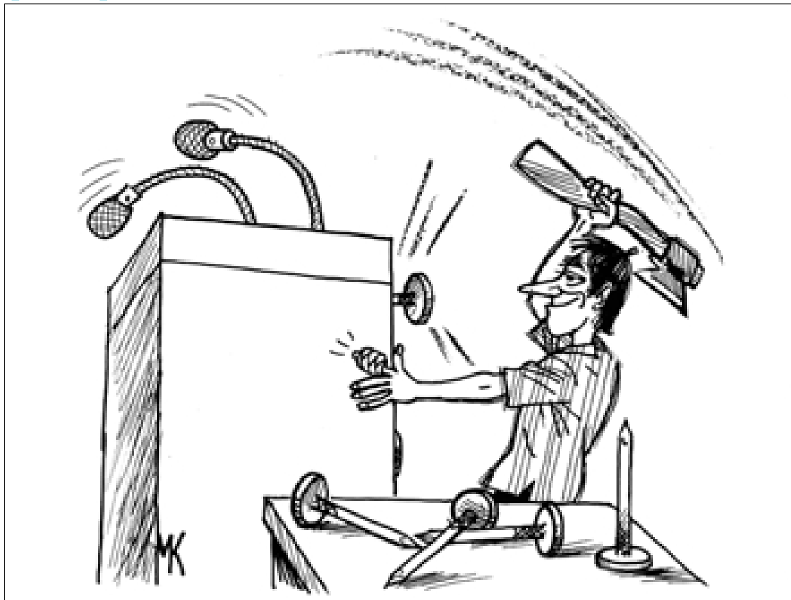
— Тримай! — великодушно простягнув мені на долоні пригорщу цвяхів.

Дивлюсь: цвяхи як цвяхи. Правда, тільки голівки трохи більші, ніж у звичайних. Може, в цьому й секрет? Точно! Адже на голівках... міні-портрети найвідоміших народних депутатів та політичних лідерів.

— Є в нас один умілець, — сумно посміхнувся директор. — Запропонував зробити для жарту невеличку партію. Так у нас її ледве з руками не відірвали. Ну, ми тоді й пішли назустріч побажанням споживачів...

Зізнаюсь чесно, дюжину подарованих мені цвяхів я так і не довіз до редакції. У найближчому господарчому магазині купив замашну сокиряку (молотків у продажу давно немає) і використав цвяхи за призначенням. І що цікаво — коли пару разів влучив по пальцях, навіть не відчув болю.

Павло КУЩ.

Малюнок Миколи КАПУСТИ.

■ БАЙКИ

В очікуванні компліменту

«Якісь усі чесні, —
жаба голосила, —
Та хоч би хтось сказав,
що я красива!»

Солома

А місія моя усім відома:
Кому це слід — підстелюю. Солома.

Вріже дуба

Стара пила рекла до лісоруба:
«Напевно, скоро я уріжу дуба!»

Роман ГОЛИНСЬКИЙ.

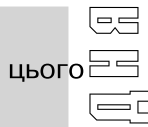
■ ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Берегти себе — це давати відсіч мерзотникові.***

☞ ***Якщо ти розумний, люби людей. Дурний, бач, любить.***

☞ ***За міцної оборони навіть відступність брата не страшна.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

15 ЛИПНЯ

■ 1015. Не стало великого князя київського Володимира Святославича (Хрестителя).

■ 1606. Народився Рембрандт.

■ 1776. У Мілані (Італія) відкрився театр "Ла Скала".

■ 1826. У Росії створено Третє відділення царської канцелярії — таємну поліцію сучасного типу.

■ 1834. Відкрито Київський університет.

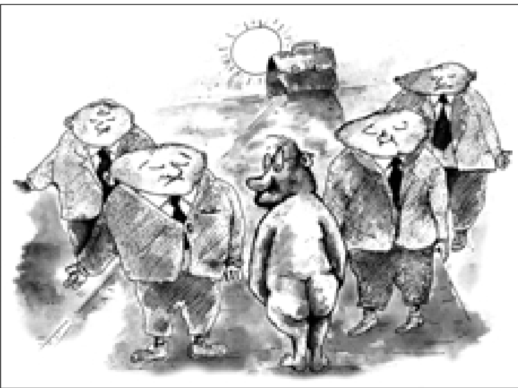
■ 1931. Помер актор Іван Замичковський.

■ 1946. У Радянській Армії сформовано першу ракетну частину.

■ 1989. У с. Іржавець (Чернігівщина) відкрито музей-садибу композитора Левка Ревуцького та встановлено йому пам'ятник.

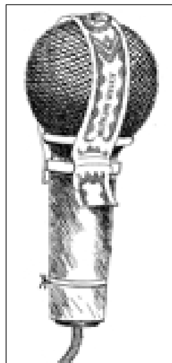
■ ДОШКА ПОШАНИ

Індпошив для Жирика

Мал. Михайла САЧКА.

Володимир Жириновський, лідер ЛДПР:
— Нехай Тимошенко їде в Читу, в напарниці до Ходорковського. І шиє там рукавиці.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Від чергового:
— Її улюблене заняття — лапті плести. До речі, який у вас розмір ноги, Володимире Вольфовичу?

Я багатий, мене не подолати

Рінат Ахметов (спростовуючи інформацію про підкуп депутатів):
— Якщо ви бачили журнал «Корреспондент», то знаєте, що я входжу до числа найбагатших людей України. А якби я займався підкупом, то входив би до числа найбідніших.

Від чергового:
— А в журналі «Пізнайко» написано, що ви підкуповуєте виключно очаруванням.

Повна демократія

Леонід Черновецький, міський голова Києва (про своє прохання до депутатів голосувати лівою рукою):
— Ніякої проблеми зі згвалтуванням не було, була сама демократія:

Від чергового:
— Тоді в протоколі слід записати: «Групова демократизація із застосуванням особливого цинізму».

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Скільки можна?!

Євген Кушнарьов, один з лідерів Партії регіонів:
— Нічого у нього (Президента. — **Черг.**) не вийде. Не внесе кандидатуру — самі Януковича приведемо і посадимо в крісло прем'єра.

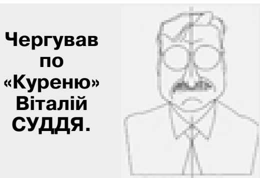
Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Від чергового:
— Як той казав, «чуть что — сразу Косой!» Як тільки Янукович — так і «посадимо»!

Пора прокинутися

Віктор Ющенко, Президент України (про події в парламенті):
— Не треба гнати коней сьогодні. Не треба робити вигляд, що сьогодні все можна...

Від чергового:
— Може, тому й гонять коней, що кучер спить?..

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 139

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 2658

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

